

6 VELIKI INTERVJU
DANICA VIDMAR

8 TEMA MESECA
MESTNI KINO DOMŽALE

26 ŠPORT
SAŠA VOLK, PLESALKA

OBČINA
DOMŽALE

prostor zadovoljnih ljudi

SLAMNIK

GLASILO OBČINE DOMŽALE

27. JULIJ 2018 | LETNIK LVIII | ŠTEVILKA 7 | IZDAJA KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE | CENA 1,09 EUR

www.kd-domzale.si/glasilo-slamnik.html

Foto Miro Pivar

Poletno dogajanje v Domžalah

Popestrite si dan, polepšajte večer.

Smo na vrhuncu poletja, ki letos ni ravno poletje v pravem pomenu besede, nam je bilo pa vsaj zaenkrat prizaneseno z vročino, ki se še vedno lahko prithotapi, saj je pred nami še ves avgust. Zato je bolje, da je ne omenjamo preveč, temveč se raje malo sprehodimo skozi poletno dogajanje v Domžalah. Čeprav je poletje čas kislih kumaric, pa se vseeno najde kakšna stvar, ki nam lahko popestri in polepša dan ali večer. Prijetno poletno ohladi-

tev si lahko vsak dan privoščite na domžalskem kopališču, kjer bo nekaj zanimivih dodatnih aktivnosti. Zavod za šport in rekreacijo Domžale je v sodelovanju s športnimi društvi na različnih lokacijah pripravil aktivnosti skozi poletje za vse generacije, na katerih lahko naredite vsak dan nekaj za svoje telo. Ob večerih si lahko tudi letošnje poletje ogledate filme v Mestnem kinu Domžale, ob vikendih ste vse do sredine avgusta vabljeni v Poletno gledališče Studenec na ogled domače predstave Lepo je biti muzikant. Kino v parku, ki je tri vikende v juliju razveseljeval številne ljubitelje filmov, se v Češminov park vrača zadnji konec tedna v avgustu. Predzadnji vikend avgusta je letos rezerviran za 22. etno rock festival, ki bo letos ponovno dvodnevni, etno in rocku pa se bo pridružil še blues. Glasba bo odmevala na znani lokaciji, znani kot ploščad pred blagovnico Vele.

MIHA ULČAR

Lepo je biti muzikant

V Poletnem gledališču Studenec bo vse do sredine avgusta odmevala Avsenikova glasba, in to na prav poseben način.

Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan pod vodstvom neurtudnega Lojzeta Stražarja je tudi letos poskrbelo, da obiskovalce Poletnega gledališča Studenec razveseljuje domača gledališka predstava. Letos je to Lepo je biti muzikant, njena rdeča nit pa je Avsenikova glasba, saj se z njo spominjajo 65-letnice ustvarjanja bratov Avsenik in njenega bogatega glasbenega opusa, ki navdihuje mnoge glasbenike ter razveseljuje poslušalce vseh generacij. Skoraj triurna predstava o zgodbi ansambla Fantov pet – od nastanka v

šolskih klopek, prvega nastopa v vaški gostilni, zmage na pomembnem tekmovanju narodno-zabavnih ansamblov v tujini do razpada in ponovnega snidenja – je prepletena z ljubezenskima zgodbama in veliko glasbe. Svojo krstno izvedbo je predstava v do zadnjega kotička napolnjenem obnovljenem Poletnem gledališču Studenec doživela v petek, 20. julija 2018, in navdušila vse, ki so si jo ogledali, med njimi tudi avtorja zgodbe Andreasa Brandstätterja, avstrijskega ljubitelja Avsenikove glasbe, ki je bil nad izvedbo vidno ganjen. Gledališko predstavo Lepo je biti muzi-

kant sta dramatizirala in za studenški oder priredila Eva Kraševc in režiser Lojze Stražar, kot glasbeni producent se je pod projekt podpisal Slavko Avsenik ml. Svoje so dodali tudi igralci, plesalci in glasbeniki, saj so se zelo potrudili in dali v predstavi vse od sebe.

Letošnja gledališka predstava je na plano spravila spomine izpred 35 let, ko je v Poletnem gledališču Studenec potekal koncert ansambla Avsenik, ki je takrat tja privabil kar tri tisoč poslušalcev. Ansambel je bil takrat na vrhuncu slave, Lojze Stražar pa si jih je upal povabiti na Studenec, vas z

dvanajstimi hišami. Takrat tudi pomislili niso, koliko ansambel računa za nastop, tako so si želeli, da pridejo. Glede plačila pa je Slavko Lojzetu po koncertu odgovoril, da nobeno društvo še ni propadlo zaradi Avsenikov in tudi njihovo ne bo. In res ni, tisto leto so od dobička prodanih vstopnic dodobra obnovili gledališki prostor. Ne samo zaradi glasbe, tudi zaradi njunega odnosa, si Slavko in Vilko zaslužita vse spoštovanje. In predstava Lepo je biti muzikant je na mestu!

MIHA ULČAR

> 22

AKTUALNO

Janez Pirc

Janez Pirc se je odločil, da bo napisal knjigo in v njej čim bolj natančno popisal popotovanje dveh mladeničev, ki sta se poleti leta 1937 odpravila na dvotedensko kolesarjenje po delu takratne Dravske banovine, po Avstriji in kotičku Nemčije. Bratranca Lado in Stane Abe sta svoj kolesarski podvig začela z domačega Vira pri Domžalah. Tako se je začela njuna velika avantura, ki je bila prav gotovo podvig, vreden vsega občudovanja. A obenem tudi zanimivo pričevanje o takratnem življenju v tem delu Evrope. > 11

DRUŠTVA

Prejemniki priznanj Prostovoljcev 2017

Med kar številnimi nagradami, ki jih za prostovoljno večletno delo podeljujejo različni subjekti, ima posebno mesto razglasitev naj prostovoljcev, ki ga vsako leto, za 2017 že 16. zapored, pripravlja Mladinski svet Slovenije, vsako leto pa dobitnike s svojimi osebnimi čestitkami razveseli tudi predsednik države Borut Pahor kot častni pokrovitelj. Na predlog Medgeneracijskega društva Jesenski cvet Domžale so priznanja za sodelovanje v prostovoljstvu dobile Marija Radkovič, Marija Dukič in Marija Sušnik. > 14

OKOLJE

Čas za piknik

Pikniki so priljubljen način preživljanja prostega časa in praznovanja v toplešem delu leta. Pogosto se zgodi, da ob organizaciji in pripravah pozabimo na to, da bo po končanem pikniku treba poskrbeti tudi za odpadke. Da odpadki ne smejo končati v naravi, se verjetno zaveda prav vsak izmed nas. Le malo dodatnega truda pa je treba, da tudi na pikniku odpadke zbiramo ločeno in jih nato odložimo v za to namenjene zabojnike. Preberite, kam spadajo odpadki, ki najpogosteje nastanejo na pikniku. > 23

IZVIDNICA

Grajska lipa na Krumperku

Tisti, ki vas pot velikokrat zanese na Krumperk, ste zagotovo opazili, da ni več mogočne grajske lipe, ki se je več kot štiri stoletja bohotila ob konjušnici Biotehniške fakultete. Raziskali smo, zakaj je morala lipa pasti. Na Občini Domžale so nam v zvezi s posekom te lipe povedali, da je bilo treba staro lipo posekati in jo nadomestiti z novo, ker so drevo napadle parazitske glive, ki povzročajo trohnenje tkiva, kar zmanjšuje stabilnost drevesa. Pa je bil posek res edini in najboljši odgovor na situacijo? > 32

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, 31. avgusta 2018.

Rok za oddajo prispevkov je v četrtek, 16. avgusta 2018, do 12. ure.

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale Slamnik nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu:

urednistvo.slamnik@gmail.com

AKTUALNO

Drage bralke,
dragi bralci,

poletje je čas oddiha, čas, ko si večina med nami privoščiti počitnice v tujem kraju ali pa dela oziroma šolskih obveznosti proste dneve v domačem. V tem času imamo zato tudi več možnosti, da se udeležimo raznovrstnih prireditev, tako s področja športa kot kulture. Slednjim smo v julijskem Slamniku posvetili kar nekaj prostora. Tako vam v Temi meseca podrobneje predstavljamo Kino v parku, ki je letos že šestič razveseljeval gledalce z brezplačnimi projekcijami raznovrstnih žanrov in kinematografij različnih držav. Ob tem so organizatorji pripravili tudi številne spremljevalne dogodke.

Prav tako je mnoge ljubitelje kulture pritegnil že 18. kulturni poletni festival Studenec 2018, ki je poleg mnogih priznanih gostov razveselil tudi z domačo gledališko predstavo Lepo je biti muzikant. Seveda pa poletja še ni konec in tako imate še veliko priložnosti, da tudi sami občutite poletni domžalski kulturni utrip. Podrobne informacije o prireditvah si lahko preberete v Slamnikovem koledarju kulturnih prireditev.

V Velikem intervjuju je bila naša gostja Danica Vidmar, gospa, ki je mladostna leta preživela v Domžalah, pozneje pa jo je delovna pot vodila v mednarodno okolje, tudi izven Evrope. V zrelih letih se je vrnila v domače okolje. Za Slamnik je spregovorila o svojih življenjskih izkušnjah, pa tudi o tem, kako danes doživlja Domžale.

Tudi v pogovoru z Janezom Pircem avtorjem knjige Nad ledenikom in velemedstnim šikom smo pogledali v domžalsko preteklost. V svoji knjigi je namreč popisal popotovanje dveh mladeničev, ki sta se poleti leta 1937 odpravila na dvotedensko kolesarjenje po delu takratne Dravske banovine, po Avstriji in kotičku Nemčije. Svoj kolesarski podvig sta začela prav v Domžalah.

V športnem intervjuju vam predstavljamo Sašo Volk, energično nekdanjo profesionalno plesalko, ki je v Domžale pripeljala Plesni studio in klub Impulz, pa tudi Plesno šolo Urška Domžale. Prepričana je, da so Domžale polne čudovitih plesnih ljudi.

Na zadnji strani Slamnika smo za vas raziskali, zakaj so na Krumperku podrli grajsko lipo, ki je s seboj odnesla več kot štiri stotletja stare spomine. Posek omenjene lipe v svojem prispevku omenja tudi naš kolumnist, svobodni raziskovalec in naravovarstvenik Anton Komat, katerega kolumno z naslovom Vsako izmed dreves je enkratna osebnost, kot je to vsak človek, si lahko preberete v tej številki Slamnika.

Praznovanje dneva državnosti
na Homcu

S slovesno sveto mašo za domovino, ki jo je daroval domači župnik Janez Gerčar, ki trenutno nadomešča pred kratkim umrlega homškega župnika Lojzeta Hostnika, se je 24. junija začelo tradicionalno praznovanje dneva državnosti, ki ga že vse od osamosvojitve dalje pripravljajo društva in organizacije s Homca in okolice.

Med pridigo je župnik poudaril, da moramo imeti domovino in svojo državo, ki je ena najmlajših v Evropi, radi. Predvsem moramo za njo in za tiste, ki jo vodijo, večkrat moliti, saj je duhovna podpora še kako pomembna pri delu, ki ga opravljajo izvoljeni predstavniki ljudstva.

Po maši je sledila slavnostna akademija pri lipi samostojnosti. Po uvodni

mena in to v zdajšnjem času, ki ga živimo. Kot pravi Ravnohrib: »... Politika je vlačuga, tako nekako je dejal že Cankar in ta lastnost se nas še kako drži. Zrelo politično razmišljanje je lastnost sodobnega človeka, kajti če si narod ne zna vladati sam, mu pač vladajo drugi. V medsebojni prepirljivosti kot narod izgubljamo nujno življenjsko silo, ki v odločilnih zgodovinskih trenutkih odloča

himni, ki so jo zapeli pevci Homškega cerkvenega mladinskega pevskega zbora pod vodstvom zborovodkinje Maruše Škrjanec, je prisotne, ki so se zbrali v lepem številu, pozdravila moderatorka večera Stanka Šarc Majdič. Poleg stote obletnice konca prve svetovne vojne se je spomnila tudi 30-letnice slovenske pomladi, ko je takratni jugoslovanski vojaški vrh uprizoril sodni proces proti tako imenovani četverici JBTZ. Sledila je ustanovitev Odbora za varstvo človekovih pravic, ki je prirejal različne proteste, ti pa so svoj vrhunec dosegli z zborovanjem nekaj deset tisoč ljudi 21. junija 1988 na Trgu osvoboditve, današnjem Kongresnem trgu in Ljubljani.

Po pesmi Majolka, bod' pozdravljena je predsednik Krajevne skupnosti Homec - Nožice Andrej Repanšek vsem zbranim namenil nekaj pozdravnih besed in med drugim povedal, da ga izredno veseli, da se že 27 let zaporedoma krajanov in tako velikem številu zberejo ob praznovanju rojstnega dne naše države.

Nato je sledil slavnostni govor, ki ga je tokrat pripravil priznani dramski in filmski igralec Pavle Ravnohrib. Na začetku je zelo čustveno in doživeto prebral hvalnico domovini iz Cankarjevega Kurenta in obenem spomnil na 100-letnico smrti našega največjega pisatelja in dramatika. Poudaril je pomembnost slovenske besede in pismenosti, ki nas je v osnovi definirala kot narod. Spomnil je na brižiške spomenike in Primoža Trubarja, ki nam je omogočil, da se Slovenci uveljavljamo kot kulturni narod. »Prav od Trubarja naprej lahko zaznamujemo slovensko narodno zavest in mimo Slovencev niso šli nobeni kulturni tokovi. Uveljavljali smo se kot znanstveniki in od leta 1800 je bilo na dunajski univerzi 1200 univerzitetnih učiteljev in 35 rektorjev Slovencev.«

V nadaljevanju se je dotaknil tudi manj svetle strani slovenske zgodovine. Od izgube precejšnjega dela etičnega ozemlja, ki se je tekom stoletij vedno bolj krčilo, do izgube suverenosti nad delom morja, ki je za nas življenjskega po-

o narodovem preživetju. Pogum in enotnost sta bila pred sedemindvajsetimi leti močnejše orožje od fizičnega orožja jugoslovanske armade, v tistih časih šeste najmočnejše vojaške sile v Evropi. Smo danes še tako enotni in v političnem smislu složni, kot smo bili pred sedemindvajsetimi leti?«

O črnih oblakih, ki se zgrinjajo nad Evropo, pa je razmišljal takole: »Vladarji sveta so si zadali cilj uničiti nacionalno, versko, osebno in vsakršno identiteto posameznika, državljana, evropskega človeka in posledično evropskih držav, kot jih poznamo. Gospodarjem sveta je pokončen, svoboden, odgovoren in razmišljujoč človek nevaren in odveč. Ustvariti je treba brezoblično maso nihče-jev, ki jo bo usmerjal družbeni inženiring prek šolstva, kulture in medijev. Naša država pri tem ni izvzeta, nasprotno, postaja idilično gojišče omenjenih idej. Živimo v dobi prevare, namesto svobode in dostojanstva nam ponujajo kaos, namesto življenja smrt. Človek, posameznik, ki živi v konfliktnem duhovnem razmerju s samimi seboj, je izgubljen, in narod, ki je v konfliktnem razmerju s samim seboj, prav tako.«

Govor je Ravnohrib zaključil z besedami: »Danes je zgodovinski dan! Pred večer sedemindvajsete obletnice razglasitve naše države. Takrat, pred 27 leti smo tvegali vse in stali ter obstali, kot bi rekel Trubar Stati inu obstati! Bomo v tretjem tisočletju še obstali kot narod in kot država?«

Po dolgem aplavzu, ki ga je prejel za svoj več kot 15-minutni govor, se je Ravnohrib v nekaj stavkih spomnil tudi na pokojnega homškega župnika Lojzeta Hostnika, s katerim sta bila dobra prijatelja. Po pesmih Mnogo sem prehodil poti in Dajte, Dajte v izvedbi pevskega zbora se je voditeljica večera zahvalila vsem soorganizatorjem prireditev in vse zbrane povabila na sproščeno nadaljevanje praznovanja dneva državnosti in druženje ob simboličnem kresovanju na igrišču pred homško šolo.

BORUT JENKO
FOTO: TONI IGLIČ

Poletje v Arboretumu

V avgustu so najlepše dalije.

Za Arboretumu Volčji Potok radi zapišemo, da je lep prav v vsakem letnem času, obenem pa dobro vemo, da so cvetice in tudi grmovnice lepše v posameznem mesecu. Tako bo avgust v znamenju dalij, ki jih poleti najdemo na vrtovih, balkonih in terasah, nekatere tudi v okrasnih posodah. Vsako poletje pa zasijejo tudi v gredah Arboretuma, kjer so posebej občudovanja vredne prav v avgustu. Ob njih pa bomo v parku našli še vrsto drugih

Nadaljuje se redna vadba joge, ki razvija zdravje, skladnost in uravnoveženost uma, telesa in duše. Društvo Bhakti Marga Slovenija vas bo seznanilo s skupinsko zdravilno tehniko petja zvoka OM – OM Chanting, vabljeni pa tudi na Mantra Gajatri, ki jo bodo ponavljali in peli za mir in telesu, umu in duši na ravni posameznika, naroda in sveta. Otroci vabljeni na naravoslovne ali naravoslovno-tehniške počitnice, katerih zadnje dni si lahko po-

zanimivosti, ki ste jih že ali še ne obiskali. Počitniški meseci so kot nalašč za prijetno razvajanje v arboretumu, kjer se vse leto trudijo, da bi vam ob čudoviti naravi pričarali tudi druga pestra doživetja.

Začnimo kar pri cvetočih avtih – dvajsetih recikliranih avtih, spreminjenih v cvetlične galerije – čudovite koticke za ljubitelje cvetja. Ne prezrite travnika z več kot 100.000 gladiolami, ki bo najlepši prvi teden v avgustu, še vedno vabijo razstave kaktusov in orhidej, očarali vas bodo tropski metulji, otroke posebej navdušujejo dinosavri in junaki morskih globin, še vedno pa radi prislusneje pravljicnim junakom.

Ljubitelji umetnosti si ob vsakem mesecu dopolnjeni zbirki Narodne galerije, kjer ne manjka niti prijetnega strokovnega sprehoda, lahko v parku ogledajo razstavo študentov Akademije za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani, letos je oživelo 10 podob, plastik, ki so jih izdelali študentje dodiplomskega in magistrskega študijskega programa, v Galeriji Janeza Boljke pa si do konca avgusta lahko ogledate razstavo Kostarika, vroča točka bi-odiverzitete dr. Toma Turka.

pestrite tudi z različnejšimi ustvarjalnimi delavnicami.

Pa še povabili za začetek septembra: Zdravljenje z vrtom - sobota, 1. september, pristava – ČŠOD: Arboretum Volčji Potok se je 2017 pridružil evropskemu projektu Z naravo do medsebojnega razumevanja. Namen projekta je izmenjava dobrih praks pri vključevanju narave v vsakdanje izobraževanje in v terapevtske aktivnosti. Dobrodošli pa tudi na Čarobni dan v nedeljo, 2. septembra: največji družinski dogodek v Sloveniji, saj privabi več kot 20.000 obiskovalcev, poteka pa kar na 10 hektarjev veliki površini. Na pravljicnih zelenih površinah parka bodo otroke in starše razveseljevale številne ustvarjalne, plesne, športne in druge delavnice, v katerih bodo najmlajši lahko izrazili svojo ustvarjalnost in igrivost ter se ob tem še zabavali.

Verjemite, da ni lepšega kot zaključiti poletne počitnice s Čarobnim dnevom v Arboretumu – z vsesplošno zabavo, namenjeno družinam. Dobrodošli!

VERA VOJSKA
FOTO: PIXABAY

KRAJEVNA SKUPNOST DOB
Ulica 7. avgusta 9, 1233 Dob

VABILO

Ob PRAZNIKU KRAJEVNE
SKUPNOSTI DOB vas vabimo
na prireditev:

ČETRTEK, 2. avgust 2018,
ob 17. uri

tekmovanje v metanju podkev
– park pod Močilnikom

PETEK, 3. avgust 2018,
ob 17. uri

balinarski turnir – Športni
park Dob

turnir v malem nogometu –
Športni park Dob

SOBOTA, 4. avgust 2018,
ob 8. uri

skupaj s krajevno organizacijo
borcev za vrednote NOB Dob,
Krtina: pohod na Hrastovec –
zbor pred KS DOB

ob 10. uri

proslava na Hrastovcu in tova-
riško srečanje

Dobrodošli!

ZDRUŽENJE BORCEV
ZA VREDNOTE NOB
OBČINE DOMŽALE
in
KRAJEVNA ORGANIZACIJA
ZB ZA VREDNOTE NOB
RADOMLJE

vabita
vse občane

na

SPOMINSKO
SLOVESNOST
OB 77. OBLETNICI
ODHODA PRVIH
BORCEV V PARTIZANE

v petek, 27. julija 2018,
ob 20. uri
v Preserjah pri spomeniku
v Križkarjevih smrekicah

Slavnostni govornik bo
dr. Martin Premk,
zgodovinar

Kulturni program

Vabljeni in dobrodošli!

Etnu in rocku se bo pridružil še blues

Znan je program letošnjega 22. etno rock festivala. Ritmom značilnih in tradicionalnih glasbenih zvrsti se letos v veliki meri pridružujeta glasba starih mest Balkana in blues.

Letošnji festival bo spet dvo-dnevni, potekal bo v petek, 24. avgusta, od 18. ure do polnoči, in v soboto, 25. avgusta, prav tako od 18. ure do polnoči, seveda na stari lokaciji, znani kot ploščad pred blagovnico Vele.

Program 22. etno rock festivala

Petek, 24. avgusta 2018

18.00 Aritmija
19.15 Emšo Blues Band
20.45 Fajrund
22.30 Kontrabant

Sobota, 25. avgusta 2018

18.00 Y & M
19.15 Žuta Osa
20.45 Lusterdam
22.30 Prismojeni profesorji bluesa

Aritmija

Duo Aritmija je nadaljevanje skupine Aritmija. Zasedbo sta leta 2002 kitarista Tilen Stepišnik in Šemsudin Džopa - Dino ustanovila kot duo in sta jo kmalu okrepila najprej s tolkali, potem pa še z bas kitaro in violino. Leta 2010 je kitariski dvojec znova začel opirati svoje aranžmaje zgolj na dve kitari. Po sedmih letih sta ponovno odkrila njima lastno energijo, širino in kompaktnost. Rezultat je plošča z naslovom Ulica, ki sta jo posnela poleti 2011 na ulicah Ljubljane.

Emšo Blues Band

Ameriški južnjaški rock je v 60. in 70. letih prejšnjega stoletja odtisnil neizbrisni pečat v anale glasbene zgodovine in nedvomno pomembno vplival na nadaljnji razvoj rock in pop glasbe. Številne znane skupine so tedanjemu dojemanju rock glasbe dodale novo dimenzijo kreativnosti in inovativnosti. Emšo Blues Band si je za svoje poslanstvo zastavil

Značilna domžalska festivalska podoba konec avgusta

ohranjanje dediščine southern rocka, glasbe, ki je zaznamovala cele generacije mladih. Postavila je tudi temelje slovenskemu rocku in popu.

Fajrund

Skupina Fajrund je bila ustanovljena leta 2002 v Mariboru. Prepoznavna je po preigravanju starogradske pesmi, vojvodinskih in srbskih narodnih pesmi, bosanskih sevdalink, makedonskega ora ter madžarskih in romunskih tem. Člani skupine so ljubezen do te zvrsti nadgradili z znanjem, ki so ga poiskali pri legendah te glasbe v Novem Sadu. Z novim članom, prof. harmonike

Zmagom Štihom, se jim je odprla pot, ki jih zanese tudi v kubansko salso, brazilske ritme in jazz standarde. Priložnostno sodelujejo tudi s koncertnim mojstrom (SNG Maribor) Sašo Olenjukom na violini.

Kontrabant

Skupina Kontrabant deluje od leta 1994. Neguje in združuje kakovostno akustično etno, folk, country in druge zvrsti glasbe v slovenskem, madžarskem, srbohrvaškem, romskem, židovskem, angleškem jeziku in s pridihom teh tako različnih kultur. Skupina je svoj pečat pustila v slovenskem prostoru s številnimi al-

bumi in uspešnicami, nekatere med njimi pa so v Sloveniji ponarodele. Ustanovitelj in večinski avtor Béla Szomi Kralj je leta 2009 izdal tudi izredno dober samostojni album, ki so ga v letu 2014 ponatisnili kot tudi večino ostalih albumov. Pred kratkim so izdali svoj studijski album z naslovom Muravidék, kjer so pesmi v madžarščini in romščini. Skupina trenutno šteje šest glasbenikov.

Y & M

Yani & Martis igrata glasbo, ki je drugačna. Razvila sta svojevrsten zvok oziroma stil, ki se prepleta s folk glasbo, začetijo se še keltske koreni-

ne. Yani Pearl je kantavtorica iz Avstralije s škotskimi predniki ter z vokalom, ki ga globoko začuti vsak, ki ji prislunhe. Martin Martis je multiinstrumentalist iz Slovenije, ki je živel naokrog po svetu, kjer je igral glasbo v mnogih zasedbah in projektih.

Žuta Osa

Balkan etno skupina Žuta Osa je nastala konec leta 2013 z namenom negovanja balkanske narodne glasbe in ustvariti prepoznaven način izvajanja. Skupina šteje tri člane, vsi so iz Maribora in bližnje okolice. Izvajajo najlepšo srbsko narodno glasbo, starogradske, sevdah, makedonsko, cigansko in še kateri slog bi se našel. Za seboj imajo kar nekaj odmevnih nastopov, med drugim tudi v Srbiji (v Nišu in Beogradu), nastopili pa so tudi na MaNo festivalu v Marburgu v Nemčiji.

Lusterdam

Zasedba Lusterdam na široko odpira vrata v svoj post-rockovski zasanjan svet romantike z izrazito izpovednimi besedili. Štiričlanska zasedba na valu vročičnega hajpa je tik pred tem, da se uveljavi kot ena tistih nepozabnih glasbenih izkušenj, ki je ne gre zamuditi.

Prismojeni profesorji bluesa

Zasedba je slovenska blues rock glasbena skupina. Čas ustanovitve skupine je težko določljiv, bilo pa je okoli leta 2009. Njihova glasba je v glavnem v blues rock slogu, ki ga mešajo s prvina funk in psihedeličnega rocka 60. in 70. let. Material za svoj prvenec so posneli že dolgo časa pred izidom, a je studio vmes poplaval in je reševanje posnetega materiala trajalo nekaj časa. Na koncertu v Križankah so septembra 2016 posneli material, ki so ga izdali na novi dvojni plošči Prismojeni Profesorji Bluesa.

BESEDILO IN FOTO: PRIMOŽ HIENG

ob 21.00 na Kopališču Domžale | Vstopnice bodo na voljo eno uro pred začetkom projekcije na blagajni pri glavnem vhodu na kopališče. Nakup bo mogoč samo z gotovino. | Na kopališču je na voljo 250 sedežev, dobrodošle so tudi blazine, odeje in brisače. Bazen je v času projekcije odprt, tako, da si lahko film ogledate tudi iz vode, zato prinesete napihljive blazine, plavalne obroče ...)

www.kd-domzale.si | www.zavod-sport-domzale.si

MestniKino
Domžale

ZAVOD ZA ŠPORT
IN REKREACIJO
DOMŽALE

Uživajte v poletju!

Čeprav ležerno ni moderno, smo trenutno v najpočasnejših delovnih obratih, ko močno hrepenimo po oddihu, da si nabereemo novih moči pred prihajajočo jesenjo, ko nas čakajo nove naloge in izzivi. Da je čas dopustov in šolskih počitnic, pa nas vsak dan z radijskih postaj spominjajo tudi vsem znani napevi slovenske skupine 'ležanje na plaži, z možgani na off in čiva-vo na straži'.

Kar pa ne velja, da smo v Domžalah na off in da se v poletnem času nič ne dogaja. Naš javni zavod za kulturo, Kulturni dom Franca Bernika, je pravi dokaz za to, kako se da v Domžalah popestriti in polepšati poletne večere. Mestni kino Domžale se namreč že peto sezono seli v Kino v parku, v naš osrednji Češminov park, kjer so mesta na stoli (200 sedežev), lastnih ležalnikih in odevah zapolnjena do zadnjega koščka trave. Letos si boste filmske uspešnice, ki so za vse gledalke in gledalce brezplačne, ogledali tudi v avgustu. Pred, med in po predvajanih filmov se lahko osvežite tudi v naši filmski kavarni Češmin, še eni pozitivni pridobitvi Češminovega parka. Ker je filmska ekipa v našem javnem zavodu zelo domiselna in nas z idejami vseskozi prijetno preseneča, si boste filme v dveh avgustovskih terminih lahko ogledali tudi na domžalskem kopalnišču. Vse filmske projekcije predvajajo s pomočjo novega digitalnega kinoprojektorja, katerega nakup je v veliki meri omogočila Občina Domžale. Ob tej priložnosti bi rad pohvalil pridno ekipo Kulturnega doma Franca Bernika, ki se trudi, ki nas razvaja, in ki nam lepša poletne zvezdne noči. Toplo priporočam tudi ogled ponovitev domače gledališke predstave Lepo je biti muzikant v Poletnem gledališču Studenec, ki nas je vse, zbrane na krstni izvedbi 20. julija, navdušila in nas spomnila na čudovite Avsenikove skladbe.

Praden otroci spet sedijo v šolske klopi, bomo javnosti predstavili naš novi turistično-promocijski film, ki je nastajal nekaj mesecev in vsebuje same izvrstne domžalske zgodbe. Se že veselimo vseh treh premiernih uprizoritev pred filmsko projekcijo Kina v parku v zadnjih avgustovskih večerih.

V soboto, 1. septembra, se po poletnem premoru ponovno vrača Kuhna na plac in še mnogo drugih zanimivih prireditev. Na drugo septembrsko soboto bo v Športni dvorani Domžale potekal 10. gala folklorni večer V Grobljah kot nekoč, kjer bodo nastopile folklorne skupine iz Slovenije in tujine, Godba Domžale in mažoretke. Sredina septembra bo najbolj pestra z dogajanjem. V soboto, 15. septembra, bodo v dopoldanskem času na tržnem prostoru zaigrale orglice, v Češminovem parku bo potekal 1. hroščkov festival, na katerem bosta otroke zabavala Ribič Pepe in skupina Čuki, na voljo bodo ustvarjalne delavnice in športna zabava. Zvečer bo v Poletnem gledališču Studenec še koncert Vlada Kreslina z Beltinško bando in Malimi bogovi. V jutru zatem, 16. septembra, sledi Pozdrav jeseni. V Domžale se vračajo roko-delci, sprevod in nastopi folklornih skupin in glasbeni nastopi.

Skratka, pred nami je poletje, polno sproščenega dogajanja, sledi mu še živahnejša in pestra jesen. Uživajte v poletju!

Župan Občine Domžale
Toni Dragar

Poletje v znamenju investicij

Poletje je čas, ko nam ugodne vremenske razmere omogočajo gradnjo novih investicij. Že do konca julija smo uspeli izvesti velik delež gradenj in prenov, nekatere se še izvajajo. Občina Domžale pa v sodelovanju z Javnim komunalnim podjetjem Prodnik tudi v letošnjem letu nadaljuje z obnovami vodovodnega in kanalizacijskega sistema.

1. Izvajamo zunanjo ureditev Osnovne šole Vencija Perka.
2. Na novo je urejeno križišče na Krtini.
3. Nova podoba avtobusnega postajališča na Bukovčevi ulici na Viru (foto: Vido Repanšek)
4. Nadaljujemo s prenovno ceste Preserje-Lek.
5. Odsek ceste Preserje-Lek v neposredni bližini železniškega prehoda izvajamo v sodelovanju s Slovenskimi železnicami.
6. Poleg prenove mostu bomo začeli tudi z rekonstrukcijo Ulice 7. avgusta v Dobu (Smetarska cesta).
7. Rekonstrukcija in sanacija mostu čez Hujski potok v Dobu
8. Z novim šolskim letom bo Osnovna šola Vencija Perka dobila povsem novo okolico.
9. Začeli smo s prenovno Ulice Mirana Jarca v Dobu.
10. Zaključili smo z rekonstrukcijo Bukovčeve ulice na Viru.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: OBČINA DOMŽALE

OBČINA DOMŽALE
prostor zadovoljnih ljudi

Domžalski taborniki so taborili v Stavči vasi

Domžalske tabornike in njihove vodnike ter pomočnike iz Roda skalnih taborov so na njihovem taborjenju, ki je tudi letos potekalo v dolenski Stavči vasi blizu Žužemberka, obiskali župan Občine Domžale Toni Dragar in ekipa predstavnikov Občinskega štaba za civilno zaščito.

Gostitelji so gostom razkazali tabor z vso pripadajočo naravno infrastrukturo in našli številne aktivnosti, ki so jih deležni tako mladi taborniki kot njihovi vodniki. Vsaka stvar v taboru ima svoje mesto, vse je lepo urejeno

rial, pripomočki za ustvarjanje in izgubljeni predmeti) visi dnevni red, naloge dežurnega voda, jedilnik in tabela o ocenjevanju šotorov. V kuhinji se je pripravljalo kosilo, v pokriti jedilnici pa so se otroci družili in igrali družabne igre.

ta pod milim nebom na bivaku, ko si taborniki uredijo prenočišče in skuha večerjo na odprtem ognju. Župan in ekipa so otroke pohvalili, saj hitro pri-skočijo na pomoč pri pomivanju posode, pospravljanju ali nabiranju vejev-

Ekipa predstavnikov Občinskega štaba za civilno zaščito je obiskala domžalske tabornike in njihove vodnike ter pomočnike.

in pospravljeno. Sredi tabora plapolala visoko dvignjena taborniška zastava in spodaj gori večni ogenj. Da ogenj nikoli ne ugasne, skrbijo najmlajši udeleženci tabora in nočna straža. Na oglasni deski poleg gospodarca (to je večji šotor, v katerem so spravljene pisarniške mate-

Mladi navdušenci nad naravo vsak dan telovadijo, raziskujejo gozd in bližnjo okolico, se vozijo s kanuji, se kopajo v Krki ter preživljajo nepozabne večere s pestrim programom ob zvokih kitare in tabornem ognju. Posebna dogodivščina je vsekakor noč, prežive-

ja. Pohvale vredni so tudi vodniki, ki s svojim delom in trudom otrokom pričarajo nepozabne taborniške dni, v katerih ni prostora za telefone in računalniške igrice.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Če sem tvoj, pospravi kakec za menoj!

Nepobrani pasji iztrebki veljajo za nadlogo, sploh če ostanejo na mestnih ulicah ali sprehajalnih poteh.

Niso zgolj neprijetnost, na katero stopiš, ko se ti najbolj mudi po opravih, ampak vsebujejo tudi polno virusov in bakterij, ki lahko škodujejo našemu zdravju in imajo lahko negativen vpliv na okolje.

Število registriranih psov v Sloveniji v zadnjih letih hitro narašča. Z večjim številom štirinožcev pa je še toliko bolj pomembno zavedanje o nujnosti pobiranja pasjih iztrebkov. To ne bi smela biti zgolj stvar vljudnosti ali strahu pred opozorilom redarja, ampak samoumevno početje. Ko pasji iztrebek pustimo ležati na pločniku, na ali ob sprehajalnih poteh ter v bližini otroških igrišč, ne povzročamo zgolj možnosti za kakšen umazan čevljev in nekaj slabe volje, pač pa so posledice lahko bistveno nevarnejše. Iztrebki lahko prenašajo številne bolezni, ki so nevarne za človeka, saj lahko vsebujejo številne mikroorganizme in parazite, kot so gliste, trakulje, bakterije E.coli, hepatitis ali salmonelo. Za tovrstne okužbe so najbolj dovzetni ravno majhni otroci, ki se igrajo na tleh in umazanijo z rok hitro prenesejo v usta.

Pasji iztrebki pa niso težavni samo v mestih. Pomemben vpliv na okolje in naše zdravje imajo lahko tudi nepobrani iztrebki na kmetijskih površinah, ki so posredniki bolezni za živali, ki jih zaužije, ko se pase na travnikih. Prav tako lahko zaradi nepobranih iztrebkov na travnikih pokošena trava postane oporečna, to pa pozneje v obliki sene kmetje uporabijo za krmo. Živala

se lahko okuži in celo pogine, kar kmetom povzroči veliko škodo.

Z rednim pobiranjem skrbimo tudi za oporečnost naših voda. Onesnaženi vodni viri predstavljajo veliko nevarnost za ljudi, saj se bakterije iz pasjih iztrebkov na človeka prenašajo tudi z zaužitjem okužene vode. Padavine namreč ne 'izperejo' iztrebkov, pač pa omogočijo, da pronicajo globlje v zemljo, kar je še posebej problematično na območjih s podtalnico, v katero lahko zaidejo bakterije.

Da bi težave, ki jih lahko povzročijo nepobrani pasji iztrebki, v čim večji meri preprečili, na Občini Domžale redno izvajamo aktivnosti, s katerimi ozaveščamo občane, da lahko s pobiranjem iztrebkov pomembno pripomorejo k varovanju okolja, ljudi in živali. Na pobiranje kakcev lastnike psov opozarjajo table, ki so postavljene po celotni občini, prav tako koši, ki so namenjeni odlaganju pobranih pasjih iztrebkov. Izvajamo različne promocijske aktivnosti, na katerih delimo tudi vrečke v priročni embalaži, ki se jih lahko pripne za pasje vrtnice. Prav tako o tej problematiki izobražujemo otroke, saj verjamemo, da je ozaveščenost, sploh v zgodnjih letih odraščanja, lahko bolj učinkovito orodje kot strah pred kaznijo.

Junija 2018 smo med občani izvedli kratko anketo, ki je pokazala spodbudne rezultate, saj je večina lastnikov psov odgovorila, da za svojim štirinožcem redno pobira kakec. Kljub temu se

tudi zaradi vedno večjega števila psov na občini zavedamo, da je to stvar širše problematike in da bo, podobno kot so to že storile številne slovenske občine, področje potrebno urediti z odlokom ter zagotoviti čim boljši nadzor nad kršitvami. Po evropskih mestih problematiko rešujejo na različne načine. V Madridu lastnike psov na pobiranje iztrebkov opozarjajo prostovoljci, v nekaterih evropskih mestih pa so vzpostavili DNK bazo psov, s pomočjo katere analizirajo nepobrane pasje iztrebke ter izsledijo psa in njegovega lastnika, ki ga lahko doleti visoka kazen, ki sega tudi do več sto evrov. Verjamemo, da je ozaveščanje o ohranitvi čistega okolja in skrbi za naše zdravje učinkoviteje, zato se tovrstnih restriktivnih ukrepov v Domžalah ne želimo posluževati. Pomembnejše se nam zdi širjenje zavedanja, da vsak posameznik nosi del odgovornosti za okolje, v katerem živimo.

Zato, lastniki psov, poskrbite, da se na sprehod nikoli ne odpravite brez vrečke, po možnosti ekološke, saj so zaradi hitre razgradljivosti občutno manj škodljive okolju. Pasji iztrebek lahko odvržete v za to namenjene koše. V primeru, da ga v bližini ni, pa iztrebek lahko odvržete med mešane odpadke. Iztrebkov nikoli ne odlagajte na kompost ali v koše, ki so namenjeni biološkemu odpadkom, tudi če ste jih pospravili v bio razgradljivo vrečko.

Pomagajte nam ohraniti naše domače okolje prijetno in čisto.

OBČINA DOMŽALE

Mladi podjetnik leta 2018 je postal Rok Starič s svojim arašidovim maslom

Župan Toni Dragar in podžupanja mag. Renata Kosec sta konec junija sprejela Domžalčana Roka Stariča, ki je z Rok's nut butter, d. o. o., 18. junija 2018 na konferenci Mladi podjetnik? Zakaj pa ne! prejel prestižni naziv Mladi podjetnik leta 2018.

Oba sta mlademu podjetniku čestitala, mu zaželela uspešno poslovno pot tudi v prihodnje ter se strinjala z ugotovitvijo, da bo Rokov novi naziv zagotovo spodbudil podjetniški potencial ostalih posameznikov s podjetniško idejo v Domžalah in okolici.

»Konkurenca je bila izjemna in nisem pričakoval zmage. Vesel sem, da je zmagal produkt in ne aplikacija, ker je pomembno, da kljub dobi digitalizacije ne zanemarimo osnovnih produktov, ki lahko ustvarjajo dobre poslovne zgodbe,« je prve vtise po zmagi zbral Rok Starič.

Nikakršno presenečenje ni, da je Domžalčan ustanovil podjetje Rok's nut butter, saj je velik oboževalec oreščkov. Na polfinalnem izboru je prepričal člane komisije in se prebil v finale izbora Mladi podjetnik leta 2018, kjer je še enkrat predstavil svojo podjetniško zgodbo. Podjetje je pomenoval kar po sebi, saj verjame v znamko in v svoje produkte. Bogato paleto proizvodov je nazadnje razširil še s 100-odstotnim mandljevim maslom ter sladoledom s 100-odstotnim deležem arašidovega masla. Svoje proizvode prodaja prek spletne trgovine in v sodelovanju s številnimi trgo-

vinami v Ljubljani in bližnji okolici ter na Gorenjskem in Štajerskem. Blagovno znamko Rok's nut butter lahko najdete tudi v nekaterih večjih trgovskih verigah v Sloveniji.

Svojo poslovno okolje želi razširiti tudi onkraj meja. Zaenkrat so se mu odprla vrata na avstrijskem trgu, v kratkem se želi prebiti tudi v Nemčijo in na Hrvaško ter v baltske države, obenem pa s spletno prodajalno še dodatno razširiti prodajni obseg. Z investicijo 15.000 evrov s strani avstrijskega investitorja ima podjetje na zalogi dovolj kapitala za povečanje marketinškega vložka. Ob uspešnih dogovorih se mu obeta sodelovanje z eno izmed večjih trgovskih verig v Avstriji, ena izmed opcij pa je tudi združitev s slovaškim podjetjem iz iste branže. V prvem četrtletju leta 2018 je podjetje Rok's nut butter ustvarilo 120.000 evrov prihodkov in 21.000 evrov dobička. Do konca leta naj bi prodaja preseгла 200.000 evrov. Če se bo vse izteklo v skladu z načrti, bi z okrepljeno prodajno ekipo v prihodnjih letih lahko zabeležilo okrog 500.000 evrov prometa.

VIR: MLADI PODJETNIK

OBVESTILO O PREDVIDENIH ZAPORAH OBČINSKIH CEST

Občanke in občane obveščamo o naslednjih zaporah občinskih cest:

- občinska javna pot JP 572195 **Turnše-Češenik** do hišne številke 15, od 16. 7. 2018 do 6. 8. 2018, od 7. do 17. ure, zaradi rekonstrukcije ceste,
- občinska lokalna krajevna cesta LK 071641 **Rodica-Domžale (Kettejeva ulica)**, od 23. 7. 2018 do 23. 9. 2018, od 7. do 17. ure, zaradi rekonstrukcije ceste,
- občinska lokalna cesta LC 071081 **Vir-Radomlje**, od 18. 7. 2018 do 31. 8. 2018, od 7. do 17. ure, zaradi ureditve vhoda v tovarno HELIOS TBLUS, d. o. o., in dograditve pločnika ob lokalni cesti,
- popolna zapora pločnika občinske javne poti JP 571241 **Ulica Ivana Pengova**, od 23. 7. 2018 do 31. 8. 2018, od 7. do 17. ure, zaradi zamenjave temelja ograje, znižanja robnikov in izvedbe priklopa na kanalizacijsko omrežje.
- popolna zapora občinske javne ceste JP 572291 **Ulica 7. avgusta v Dobu (Smetarska cesta)**. Rekonstrukcija ulice v dolžini 190 m bo potekala do križišča z LC 073011 Dob-Gorjuša. V sklopu rekonstrukcije ceste, ki predvideva širitev in obnovo vozišča, je predvidena tudi rekonstrukcija in sanacija mostu čez Hujski potok. Dela izvajaja podjetje Lavaco, d. o. o., s partnerjem Gorenjska gradbena družba, d. d. V času del, ki bodo potekala od 10. 7. 2018 do 30. 9. 2018, od 7. do 17. ure bo zaradi zaprtja mostu popolna zapora ulice z urejenimi obvozi za osebnih in tovornih promet.
- Popolna zapora lokalne ceste LC071063 **Ihan-Vinje, 2. faza**. Lani smo dokončali prvi del, to leto pa obnavljamo 2. fazo prenove cestišča. Cestišče je na nekaterih mestih dotrajano, asfalt je razpokan in mestoma poseđen. Na tem odseku bomo cesto obnovili, po potrebi zamenjali spodnji stroj in obnovili odvodnjavanje. Izvajalec del je podjetje ELICOM, d. o. o., iz Domžal. Z deli smo začeli v drugi polovici julija, zaključek del se predvideva do konca avgusta. Zaradi ozkega vozišča se bodo dela izvajala pod popolno zaporo, zato bo v tem času obvoz urejen prek Sela pri Ihanu in občine Dol pri Ljubljani.
- JP 571511 – Breznikova ulica, zemljišča s parc. št.: 1943/1, 5470/18, 1953/2, vse k.o. Domžale, LK 071631 – Rodica – Domžale; Dragarjeva ulica; Bernikova ulica; (Bernikova ulica), zemljišče s parc. št.: 5601/1 k.o. Domžale, LZ 071311 – Češminova ulica, zemljišča s parc. št.: 5471/4, 5470/4, 1953/2, vse k.o. Domžale, zemljišča v lasti in upravljanju Občine Domžale s parc. št.: 1939/13, 5470/4, 5471/4, 5601/1, 5601/15 in 5601/3 vse k.o. Domžale, **od 25. 07. 2018 do 25. 9. 2018, od 7. ure do 17. ure**, zaradi zamenjave obstoječega 20 kV kablovoda KB Rodica iz RTP Domžale, TP LIDL – ZP MARKOVA, po uredbo o vzdrževanju v javno korist na področju energetike, med obstoječim KJ v točki »A« in TP Marokovo v občinsko javno cesto JP 571511 – Breznikova ulica, LK 071631 – Rodica – Domžale; Dragarjeva ulica; Bernikova ulica; (Bernikova ulica) in LZ 071311 – Češminova ulica;
- zaradi popolne zapore državne ceste R3 – 644/1358 Domžale – Duplica od km 4.775 do km 6.030, na območju Občine Kamnik, **od 25. 7. 2018 do 24. 9. 2018**, bo obvoz potekal tudi po občinski lokalni cesti LC 253011 – Mengeš – Rodica v Občini Domžale.

Vse udeležence v prometu prosimo za razumevanje in upoštevanje prometne signalizacije.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

VELIKI INTERVJU

RADA IMAM MESTO, KJER SEM BILA ROJENA

DANICA VIDMAR

Danica Vidmar je bila na letošnjem izobraževanju slamnikarskih vodnikov med najbolj zavzetimi in radovednimi.

Cveta Zalokar
Foto: Iztok Dimc

Tudi sicer je pogosta obiskovalka številnih kulturnih dogodkov v naši občini. Mladost je preživela v Domžalah, pozneje jo je delovna pot vodila v mednarodno okolje, tudi izven Evrope. Tako je pridobila bogate managerske in poslovne izkušnje v velikih korporacijah. V zrelih letih se je vrnila v domače okolje in se odločila, da bo ostala aktivna in ustvarjalna tudi v drugem delu svoje karierni krivulje. Svoj čas in energijo je usmerila na specifično področje coachinga, s katerim se vse bolj intenzivno ukvarja. Je babica treh vnukov, s katerimi želi razviti čim boljše odnose, obenem pa bolje razumeti sodobnejše vzgojne metode. In tako je spoznala Jesperja Juula. Vodi delavnice Family Laba, znotraj katerih se posveča odnosom med starši in odraslimi otroki ter medgeneracijskemu sodelovanju.

Kakšni so vaši spomini na mladost, ki ste jo preživeli v Domžalah?

Sem res prava Domžalka, v Domžalah sem bila celo rojena, v hiši, ki je stala nasproti današnjega zdravstvenega doma. Spominov na otroštvo in mladost ni veliko, v resnici se mi je mnogokrat zdelo, da sem na nepravem kraju, v nepravni družini (moj oče je Srb in si je zelo želel sina). Čeprav smo doma vedno govorili samo slovensko, nismo nikoli zares negovali slovenskega: ne slovenskih navad, ne hoje v hribe, ne raziskovanja slovenskih krajev, ničesar. Moj svet so bile knjige in sosedovi otroci, s katerimi smo se igrali pred bloki. Vse proste ure smo se podili zunaj, počitnice so pomenile igranje iger na dvorišču, večinoma smo na morje hodili za kak teden ali sploh ne. Zelo lepe spomine imam na dvoriščno druženje. Moji najlepši spomini pa so vezani na osnovno šolo Venclja Perka. Da, šolo sem oboževala, spominim se imen vseh razrednikov, sošolcev in celo zaključka 1. razreda, ko smo bili najboljši učenci povabljeni k županu. Dobila sem knjigo Topli potok, ki jo še danes rada preberem.

Iz gimnazijskega časa se bolj spominjam sošolcev in profesorjev Gimnazije Bežigrad, v Domžalah sem bila malo. Enako je bilo v času študija, dneve sem preživljala v Ljubljani. Po koncu študija sem v Domžalah ostala še 10 let in odšla šele, ko sem končala svojo zelo zahtevno in težko zakonsko zvezo.

Kakšne so bile Domžale v času vašega odrasčanja, kaj se vam je posebej vtisnilo v spomin?

Najbrž so se mi zaradi slabega počutja v družini tudi Domžale zdele pu-

B. Shaw pravi: Človek ne najde samega sebe, ampak se naredi. Zelo se strinjam. Moja pot je bila polna težkih izzivov, a sem zaradi vsega na tej poti takšna, kot sem. Življenjska modrost brez zamer in grenkobe je darilo, ki sem ga dobila. Globoko hvaležna sem zanj.

ste in dolgočasne, tudi v času zakonske zveze je bilo za lepo malo časa. V resnici Domžal nisem niti poznala niti doživela. Nekaj lepih spominov pa vseeno imam. Spominjam se knjižnice nasproti železniške postaje in starejše prijazne knjižničarke s kito, ki mi je podarila lonček medu, pa božanskega mareličnega sladoleda slaščičarne Lenček, bonbonov v steklenih kozarčih v trgovini nekdanje Metalke, dolgih vrst pred Pekarijo Koncilja, pa bazena z mrzlo ali pa umazano vodo, koncertov Acija Bertoncija v Grobljah, pa kina in glasbene šole v današnjem Bernikovem domu ... Nanj me veže najbrž najlepši spomin na Domžale – to je predstava Češpljev kabaret, za katero je tekst napisal Tomaž Bole, glasbo pa Tomaž Habe, jaz pa sem bila odgovorna za koreografijo. K sodelovanju me je povabil moj dragi prijatelj Pavel Pevec.

Več kot 30 let ste delali v mednarodnem okolju, v poslovnih krogih svetovnih korporacij. Kako danes gledate na to obdobje?

Moja poslovna kariera se je zgodila bolj iz potrebe, kot da bi bila zavestno planirana. Zase in za svoji dve hčeri sem bila po ločitvi prisiljena zaslužiti za streho nad glavo, saj smo bile dobesedno na cesti, za vse sem

bila popolnoma sama. In potem se kariera zgodi, saj srednje poti vsaj na začetku ni, ali pa jo je izjemno težko najti. Jaz je nisem. Veliko sem delala, prvih nekaj let po ločitvi brez premora in počitnic. A sem svoje delo rada opravljala, gradilo me je, dajalo nam je ekonomsko varnost, meni pa občutek, da zmorem. Zmogla sem nove in nove izzive, boj za preživetje je zrasel v poslovno kariero. Širina sveta me je očarala, nekako zasvojila, letališče je bilo zame vzletna steza v svet, ki mi je veliko pomenil. Uspela sem nam zagotoviti lastno streho nad glavo, omogočila hčera- ma šolanje (z njunimi šolskimi in študijskimi obveznostmi se nikoli nisem ukvarjala, vse sta postorili sami, bili sta odlični dijakinji in študentki) in dodatne aktivnosti, ki so ju zanimali. Ta boj za preživetje, ki je zrasel v kariero, pa ima svojo ceno, visoko ceno. Nisem se nagledala otrok, kako rastejo, dolga leta nisem imela možnosti in časa za počitnice, ne za prijatelje ne zase. Ko sta se hčeri poročili, mi je bilo moje delo v tolažbo in veselje. Zares srečno obdobje sem imela v slovenski enoti danske korporacije, kjer sem bila pred odhodom na globalni koncert finančna direktorica. Obdobje na koncertu je bilo zanimivo, ker sem imela možnost pokukati v kulture mnogih držav.

Danska mentaliteta mi je za razliko od ameriške zelo blizu, je spoštljiva do zaposlenih in okolja, poslovne odločitve so premišljene in usmerjene dolgoročno, glavna vrednota so visoka moralna in poslovna načela, vodenje z zgledom, osebno integriteto ... Vse to mi je res blizu.

Kako vidite svoje delo in poslanstvo v času po vrnitvi in zaključku mednarodne kariere?

B. Shaw pravi: Človek ne najde samega sebe, ampak se naredi. Zelo se strinjam. Moja pot je bila polna težkih izzivov, a sem zaradi vsega na tej poti takšna, kot sem. Življenjska modrost brez zamer in grenkobe je darilo, ki sem ga dobila. Globoko hvaležna sem zanj. Spoznanja iz poti do tega darila želim deliti, saj verjamem, da je bila izkušnja, ki se ne deli, zama. Poleg tega mi koncept standardne upokojitve ni blizu, najbrž zato, ker živim sama. Ne vem, zaenkrat ni mi blizu.

Na izpitu za slamnikarsko vodnico ste povedali, da želite spoznati in izvedeti kaj več o Domžalah. Od kje in zakaj takšna želja?

Krivec za to so kulturni dogodki. Gledališki in filmski abonmaji, Galerija na potepu, Mestni kino, prekrasna knjižnica, spoštovanje kulturne de-

Stari starši morajo sprejeti dejstvo, da vnuki niso in ne morejo biti 'poligon', kjer lahko karkoli popravljajo ali karkoli dokazujejo. Za vzgojo otrok so odgovorni starši in pika.

diščine in urejene poti ob Bistrici so mi govorili o drugačnem mestu, kot sem ga imela v spominu. Tečaja za slamnikarsko vodnico sem se udeležila, da bi izvedela kaj več, enostavno sem začutila neustavljivo željo, da o Domžalah izvem več. Težko opišem srečo ob uspešno opravljenem izpitu, zame je bil mnogo več kot le izpit, zame je bil vrnitev in zбоganje s koreninami. Po šestih desetletjih prvič lahko rečem, da imam rada mesto, kjer sem bila rojena.

Kako danes vidite Domžale, kakšna so vaša opažanja o življenju v naši občini?

S svojo kulturno ponudbo in razvojno vizijo so Domžale enostavno krasne. Če pa bi imela čudodelno palico, bi spremenila celotno središče mesta, predvsem SPB. Morda pa bomo Domžalci ponovno preselili center kam drugam, zdaj vem, da smo to v preteklosti že storili in da to znamo.

Svojo osebnost pot se odločili odlikovati na novem področju. Predstavite nam coaching?

Coaching je večina in umetnost postavljanja pravih vprašanj. Prava vprašanja in tehnike coachinga postavijo dilemo v popolnoma novo luč, klient se z novim uvidom v svojo dilemo z lahkoto sam odloči o svojih nadaljnjih korakih. Coaching torej ni terapija, ni svetovanje, ni mentorstvo.

Kje ga uporabljate v praksi, kako nam lahko pomaga?

Lani sem zaključila Jungian Coaching program, ki je certificiran s strani mednarodne coaching organizacije, letos sem zaključila prvi del EMCC akreditacije (European Mentoring and Coaching Council), zaključni izpit je predviden konec oktobra. Trenutno je moja praksa omejena na ozek krog klientov, gre za supervizirano (pro bono) prakso, ki jo je potrebno opraviti in dokumentirati za potrebe akreditacijskega postopka. Po dokončani akreditaciji nameravam prakso razširiti.

Sama sem ob pomoči coaching srečanj oblikovala in še vedno oblikujem svojo novo osebnost. Coaching postopki so primerni za vsa področja. Sama se bom zaradi dolgoletnih managerskih izkušenj v mednarodnem okolju usmerila na karijerne izzive (ob menjavi zaposlitve, ob prevzemu novih delovnih izzivov, poslabšanih odnosih, občutku ujetosti ipd). Pred kariernimi izzivi stojijo vse generacije, pri čemer pa želimo generaciji 50+ posvetiti

več pozornost, saj karierni izzivi v tem obdobju dobijo novo dimenzijo (kako voditi zaključek karierne poti, ohraniti smiselnost početja), dostikrat so dodaten vir dilem te generacije tudi spremembe v osebnem okolju (sindrom izpraznjenega gnezda, novi člani družine ...), kjer bom lahko izkoristila tudi svoja druga znanja in spoznanja.

Želeli ste postati čim boljša babica in na tej poti ste spoznali danskega družinskega terapevta Jesperja Juula. Kaj ste odkrili?

Odkrila sem mnogo tega, kar bi morala vedeti, ko sem bila mama. Bilo bi dobro zame in za moji hčeri.

Zakaj se starši in stari starši prerekajo okrog vzgoje vnukov in kaj doživljajo otroci, ko se njihovi starši in stari starši ne marajo?

Konflikti med starši in stari starši, ki se kažejo pri 'obravnavi' vnukov, so dostikrat vrh ledene gore, ki spodaj skriva pretekle zamere, stiske mladega starševstva, težave zaradi neizpeljane separacije. Dostikrat se prav zaradi tega mladim staršem zatakne pri definiranju in komuniciranju tega, kaj si od starih staršev pravzaprav želijo in česa ne. Stari starši morajo sprejeti dejstvo, da vnuki niso in ne morejo biti 'poligon', kjer lahko karkoli popravljajo ali karkoli dokazujejo. Za vzgojo otrok so odgovorni starši in pika. Stari starši imajo sicer pravico do drugačnega mnenja o vzgoji, nimajo pa pravice do vmešavanja in pridiganja. Imajo pa pravico, da se z dodeljeno vlogo v novi družini strinjajo ali pa tudi ne.

Otroci se počutijo slabo v katerem koli ognju, ki nastane med ljudmi, ki jih imajo radi. Najhujši je ogenj med starši, a tudi ogenj med starši in stari starši (še posebej, če živijo v isti skupnosti) ni dosti manj neprijeten in otroku škodljiv. Najhujša posledica tega navzkrižnega ognja (ne glede na to, s katere strani prihaja) pa je otrokov občutek krivde za konflikte med odraslimi.

Zapisali ste: čas, ki ga stari starši preživijo s svojimi vnuki, ni samoumevna pravica, temveč privilegij, do katerega vodi pot prek staršev. Na kaj ste želeli opozoriti?

Rada bi opozorila, da se z odhodom odraslih otrok začne novo poglavje sodelovanja, ko se odnosi nujno preoblikujejo. Ko se rodi vnuki, se družinsko kolo obrne, na dan lahko pride mnogo pod preprogo pomenjenih stvari. Če karkoli povzroča konflikte in težka srca na katerikoli strani, je prihod vnukov čas in priložnost za popravilo. Za stare starše je preseganje lastnega starševstva lahko zelo boleč proces. A je res vredno. Ključ do zdravih odnosov je osebni razvoj tako staršev kot starih staršev. To ni vedno enostavno, je pa edina prava pot, s katero pa ima starejša generacija več težav kot mlajša. Zapletanje v konflikte in dokazovanje, kdo ima bolj prav, le pogloblja družinske frustracije.

Kaj se lahko ne le vnuki temveč tudi starši naučijo od babic in dedkov, če jim le znajo prisluhniti?

Stari starši so različni, a lahko so nenadomestljiv vir nasvetov, opore, topline in razumevanja. Otrokom in vnukom stari starši predstavljajo dodatno družinsko varnost in stabilnost, tudi če na zavestni ravni ta dimenzija ni prisotna. Stari starši so tudi pomembna povezava z zgodovino, pa ne le družinsko – so dragocen vir informacij o tem, kako je bilo nekoč. To je vredno slišati, saj se zgodovina nikoli ne poslovi, samo pride nazaj v drugi obliki.

Kaj sicer prinašajo Familylabove delavnice in komu so namenjene?

Familylab Slovenija deluje že 10 let in je ustanovni član mednarodnega združenja Familylab Association, ki si prizadeva ohranjati in širiti

vrednote in načela, kakor jih predlaga snovalec ideje o t. i. družinskem laboratoriju, znani danski družinski terapevt Jesper Juul. Podpora, pomoč in svetovanje so namenjeni tako staršem kot tudi mladostnikom, učiteljem in tudi podjetjem, saj so zaposleni, ki uspešno lovijo ravnovesje med družino in zaposlitvijo, na delu kreativnejši in uspešnejši. Gre za podporo, prilagojeno individualni situaciji, ne za dajanje splošnih receptov. Res priporočam, da se naročite na FL Novičnik, ki vas bo seznanjal z vsem, kar FL počne. In počne res veliko dobrega za zelo zmerno ceno.

Smo v času počitnic. Kako naj jih otroci preživijo ustvarjalno in polno?

Beseda počitnice pove, da gre za čas, ki je namenjen počitku. Tako kot odrasli tudi otroci počivajo na različne načine, eni so radi aktivni, drugi raje lenarijo. Mislim, da ni potrebno, da imajo otroci ves čas nek program, saj je tega dovolj v šolskem obdobju. Ker je čas letnega dopusta krajši od počitnic, so starši odgovorni za pravočasen in jasen dogovor z vsemi, ki jim nameravajo zaupati svoje otroke v varstvo. Otroci naj preživijo kar največ časa z ljudmi vseh starosti (če je le mogoče na zraku, bosih) in kar najmanj s stroji vseh vrst (kamor spadajo TV, telefoni, tablice ipd). Za otroke in odrasle so počitnice predvsem lepa priložnost za poglobitev medsebojne povezanosti. Načini so lahko zelo različni, dragi in 'fancy' načini niso zagotovilo, da do povezanosti zares pride.

Kaj pa sodelovanje med generacijami, je takšna izkušnja pomembna za mlado osebnost?

Nas so učili, da stari in mladi ne gredo skupaj. Menim, da to absolutno ni res. Da problem ni v mladosti ali starosti, problem nastane zaradi pomanjkanja medsebojnega spoštovanja in zaupanja, obojega skupaj, v najširšem pomenu obeh besed in v obe smeri.

Medsebojno spoštovanje in zupanje je samo logičen zaključek empatičnega vodenja na poti odrasčanja. Večina današnje starejše generacije ni bila deležna empatičnega vodenja, zato tega ni znala dati naslednji generaciji, čeprav je naredila korak naprej, včasih kakšnega celo preveč. K sreči se krepi pripravljenost in zavedanje na obeh straneh, kako pomembno je graditi medgeneracijske mostove.

Kakšen pa je zdrav odnos mladostnika do mobilnih naprav in družabnih omrežij?

Vsakič, ko srečam mladega človeka, ki nima FB profila in '5000 prijateljev', se razveselim. Pa jih ni tako malo. Kadar uporaba tablice ali računalnika ni vezana na študijski proces, ima mladostnik po mojem mnenju zdrav odnos takrat, ko zmore mobilni telefon ali tablico odložiti sam in lahko preživi večji del dneva brez tega. Ima pa slab zgled v starejši generaciji, žal.

Kakšne so značilnosti milenijcev?

Kakšna je generacija 1980–2000? Vsakršna in različna, kot vse. Evropska najbrž drugačna od ameriške ali afriške. Nisem strokovnjak s tega področja, a naj poskušam komentirati evropsko generacijo. K temu, kakršni so, smo največ pripomogli starši baby boom generacije, mir v Evropi in vera, da gre od vojne dalje vse le navzgor. Od tod izhajajo 'lahkotnost bivanja', nerealna pričakovanja, celo zahteve, ki po izkušnjah baby boom generacije niso v sorazmerju z njihovim vloženim trudom in delom. Sicer pa so v povprečju dobro izobraženi in informirani, znajo se povezati med seboj, se znajdejo, so drugačni starši ... z generacijo 2000+ pa stojijo pred hudimi izzivi prihodnjega razvoja vrednot in sveta, zato jih čakajo zelo zahtevni časi. □

MestniKino Domžale

AVGUST 2018 MESEČNI KINO SPORED

pustolovska romantična drama / *Drift* / režija: Baltasar Kormákur / igrajo: Shailene Woodley, Sam Claflin, Jeffrey Thomas / 2018, ZDA / 96'

Shailene Woodley in Sam Claflin igrata v filmu, posnetem po resničnih dogodkih, ko se sveže zaljubljeni par z jadrnico na poti čez Pacifik znajde v najmočnejšem orkanu v zgodovini. Film povzema resnično zgodbo o Tami Oldham in njenem zaročencu Richardu Sharpu, ki sta se odpravila na potovanje prek oceana in nista slutila, da ju bo na poti zajela strašanska nevihta. Tami se po orkanu prebudi ter najde uničeno barko in težko poškodovanega Richarda. Brez navigacije ali kakšnih koli drugih pripomočkov bo morala najti način, kako odpluti na varno.

glasbena komedija / *Mamma Mia! Here We Go Again* / režija: Ol Parker / scenarij: Ol Parker / igrajo: Amanda Seyfried, Pierce Brosnan, Meryl Streep, Colin Firth, Stellan Skarsgård, Julie Walters, Christine Baranski, Alexa Davies, Jeremy Irvine, Josh Dylan / 2018, ZDA, Hrvaška / 114'

Konec poletja se bo spet začelo: na filmska platna prihaja drugi del uspešnice Mamma Mia, v katerem bomo spoznali simpatično Sophie, ki se bo kmalu poročila in bi zato rada ob sebi imela tudi očeta. Ker ji mama Donna nikoli ni zaupala njegovga imena, Sophie na mali grški otok pripelje trojico moških iz mamine preteklosti. Med ugotavljanjem, kdo bi lahko bil njen oče, nastaneta kaotičen vrtnec zabavnih zmešnjav in poplava romantičnih čustev. Zgodba se vrača v zgodovino in opisuje dogajanje, ki je pripeljalo do nenavadne zgodbe s tremi očeti.

domišljjski misteriozni spektakel / *Kūkai* / režija: Kaige Chen / scenarij: Kaige Chen, Hui-Ling Wang, po romanu *Bakuji Yumemakure* / igrajo: Xuan Huang, Shōta Sometani, Yuqi Zhang, Hao Qin, Hiroshi Abe / 2017, Kitajska, Japonska / 129'

Japonski budistični menih Kukai se odpravi na pot na Kitajsko, da spozna njihovo kulturo. Tam se spoprijatelji s pesnikom Bai Letinom, ki piše cesarjevo kroniko. Nenadoma se v mestu zvrstijo nenavadni dogodki, med drugim tudi smrt konkubine Yang, kar povezujejo z demonsko mačko, ki terorizira mesto. Menih in pesnik se združita, da bi raziskala smrt konkubine in sledi-ta demonski mački, kar ju pripelje do presenetljive resnice.

animirana družinska pustolovščina / *Hotel Transylvania 3: A Monster Vacation* / režija: Genndy Tartakovsky / scenarij: Michael McCullers, Genndy Tartakovsky / glasovi: Adam Sandler, Selena Gomez, Mel Brooks, Steve Buscemi / 2018, ZDA / distribucija: Con film / **sinhronizirano, 6+**

Da bi se odpočil od napornega upravljanja hotela, Manca preseneti Drakulo z družinskim potovanjem na razkošni križarski ladji. Ker je prav Drakula navadno tisti, ki skrbi, da bodo drugi prijetno preživeli svoje počitnice, je tokrat napočil čas, da nekdo drug poskrbi za njegovo sprostitve. Seveda se tudi preostali člani družbe ne morejo upreti razkošnemu potovanju, zato se mu navdušeno pridružijo.

MESTNI KINO DOMŽALE
Ljubljanska 61, 1230 Domžale
rezervacije: t. 722 50 50
blagajna@kd-domzale.si
www.kd-domzale.si/kino

Poletni filmi v lešmi novem parku se vračajo 30. in 31. avgusta ter 1. septembra!!!

Člani Knjižnice Domžale imajo 20% popust pri ogledu filma v Mestnem kinu Domžale (obvezna predložitve članske izkaznice).

TEMA MESECA

NA SREBRNEM PLATNU MESTNEGA KINA DOMŽALE

V Mestnem kinu Domžale so s poletnimi projekcijami v Češminovem parku zaključili uspešno filmsko sezono, zdaj pa se pospešeno pripravljajo na novo, ki bo prinesla tudi nekaj novosti.

Kino v parku: Poletni filmi v Češminovem parku

Projekt Mestnega kina Domžale, ki so ga poimenovali Kino v parku, letos že šestič poteka na prostem, na prijetnem prizorišču Češminovega parka, kjer so si obiskovalci lahko v sproščenem vzdušju poletnih večerov na prostem do konca julija ogledali devet brezplačnih projekcij, sledile pa bodo še tri, ki bodo na sporedu konec avgusta: v četrtek, petek in soboto (od 30. 8. do 1. 9. 2018). Letošnje projekcije so prvič potekale z novo pridobitvijo, prenosnim kino projektorjem, ki so ga v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale kupili ob podpori Občine Domžale in bo omogočal še nove projekte, tako glede lokacije kot vsebine. Prav gotovo je poseben pečat letos dogajanju dalo muhasto vreme, saj je bil julij poln slabih vremenskih napovedi, zato so prireditelji (in obiskovalci) skoraj vse večere trepetali, če bo mogoča projekcija na prostem. Vendar pa so imeli kar srečo, saj je bila zaradi dežja v kulturni dom prestavljena le zadnja filmska predstava.

Tudi letošnji program je bil zmes raznovrstnih žanrov in kinematografij različnih držav. S projekcijami na prostem so začeli 5. julija, prvi del pa je bil kljub istočasnemu poteku svetovnega nogometnega prvenstva zelo dobro obiskan. Ob tem so organizatorji pripravili tudi številne spremljevalne dogodke. Tradicionalno je odprtje potekalo v sodelovanju z Godbo Domžale, ki se je številnemu občinstvu pod vodstvom dirigenta Damjana Tomažina predstavila z glasbo iz muzikalov, posebna gostja koncerta pa je bila domžalska pevka Eva Černe. Lahko rečemo, da novo izbrano prizorišče kar kliče po koncertih in dogodkih, še posebej v toplejših mesecih ...

Otvoritveni film je bil slovenski celovečerec Prebujenja režiserja Petra Bratuše, z eminentno igralsko zasedbo. Nadaljevali so s projekcijami kriminalne drame, letošnjim oskarjevcem, Trije plakati pred mestom, francosko komedijo Jaz sem ti, ter še eno izmed oskarjevskih nagradencev, komično dramo Lady Bird. Sledila je biografska komična drama o veliki teniški zvezdi Billy Jean King Bitka med spoloma ter akcijska vojna drama Dunkirk o reševanju britanske

vojske leta 1940. V zadnjih julijskih projekcijah so nam zavrtili slovenski dokumentarni film Zadnji ledeni lovci, zadnji film režiserja Jureta Brecljnika o življenju na Grenlandiji, akcijski domišljjski spektakel Črni panter in dramo Pokličite me po svojem imenu. Konec avgusta bomo v domžalski 'zeleni oazi' lahko uživali še ob zgodovinski drami Skrite figure, komediji Loganovi srečneži in izjemni drami Čudo. Pred vsako petkovo projekcijo je poskrbljeno tudi za najmlajše obi-

Foto: Jure Matičič

skovalce Češminovega parka, saj najmlajši že od 19. ure dalje sodelujejo na ustvarjalni filmski stojnici, kjer lahko sami ustvarjajo 'stop motion' filme, pikselacijo ali pa se igrajo z optičnimi igračkami. Največji filmoljubi so na svoj račun prišli ob tradicionalnem sejmu filmskih plakatov, ki jih prispeva arhiv Mestnega kina Domžale in so bili na voljo brezplačno.

In dosedanja ocena: odlično. Zanimiv izbor raznolikih filmov, zadovoljno občinstvo, ki zna uživati v dobrih filmih, in prijetno prizorišče, ki ga popestri tudi prijazna ponudba kavarne Češmin.

SU

Domžalski kino na pragu nove sezone

O minulemu letu in načrtih za naprej je z nami spregovoril Jure Matičič, vodja programa Mestnega kina Domžale.

Pravkar ste zaključili prvi del letnega kina v Češminovem parku. Kakšni so letošnji vtisi in kaj še prinaša poletje?

Prvi del, devet projekcij Kino v parku, je zaključen in mi smo več kot zadovoljni. Na projekcijah je zelo sproščena atmosfera, park je kot vedno super prizorišče in občinstvo se vsako leto z veseljem vrača. Edino v nebo smo se letos ozirali pogosteje kot običajno, ker vreme kar ni hotelo biti poletno, ampak imeli smo srečo in smo skoraj

premier slovenskih filmov, celo vrsto filmskih pogovorov in okoli 33.000 obiskovalcev. Od tega jih je dobrih 7000 obiskalo programe za otroke in mladino, na kar smo zelo ponosni, potem moram omeniti še dva filmska abonmaja in celo vrsto projekcij na prostem. Še dodatnih 4000 obiskovalcev se je udeležilo ustvarjalnih delavnic, pedagoških programov in pogovorov, kar pomeni, da v Mestnem kinu Domžale nikoli ni dolgčas. Veseli smo, da sta bila dva najbolj gledana

Mladim gledalcem posvečamo posebno pozornost, ne le s tistimi filmi, ki jih lahko gledajo v rednem programu, ampak tudi s posebnimi pedagoškimi programi, ki še najbolj pritegnejo šole in vrtnice. Vsako leto pripravimo nabor priporočenih filmov za izobraževalne institucije ter vrsto dodatnih dejavnosti, torej ustvarjalnih delavnic, pogovorov in drugih aktivnosti, ki jih čez šolsko leto izvajajo naše mentorice. Vsako šolsko projekcijo pospremimo z uvodom, pogosto tudi z delavnica in poglobljenimi pogovori, kdaj pa kdaj pa nas obiščejo tudi filmski ustvarjalci. Lani smo na primer ob šolskih projekcijah filma Košarkar naj bo otroke po filmu peljali v športno dvorano, kjer so s trenerji mladinskih ekip izvedli košarkarski trening in se tako spoznavali s košarko. Vsak film pospremimo z dejavnostmi, ki se navezujejo na filmsko tematiko. Jeseni, na primer, bomo nov slovenski mladinski film Gajin svet pospremili s pogovori o varnosti na internetu. Pripravljamo pa tudi dve počitniški delavnici 'stop-motion' animacije, kjer ekipa mladih ustvarja svoj animirani film. Okoli 2000 šolarjem, ki sicer ne bi imeli te priložnosti, omogočimo brezplačni ogled filma, v prihajajočem šolskem letu bomo prvič izvajali filmski klub, kjer bomo v popoldanskem času z mladimi filmofili gledali filme, spoznavali filmske ustvarjalce in pisali recenzije. Če nam bo uspelo, bomo izpeljali tudi razpis za najboljše filme, ki jih ustvarjajo na domžalskih in okoliških šolah. Srečo imamo, da se je v kinu čez leta oblikovala ekipa mentoric, s katerimi lahko izvajamo in snujemo pedagoške programe, s čimer ne le izobražujemo mlade, ampak predvsem gojimo ljubezen do filma.

Kino si dvorano deli z ostalimi programi kulturnega doma, gledališčem, glasbo ... Kako deluje ta 'španovija' in ali bo imel Mestni kino Domžale kdaj svojo lastno dvorano?

Ha, ha, včasih je kar hektično, veliko usklajevanja je potrebnega, da nam uspe z vsemi drugimi dogodki izvesti več kot 600 projekcij letno. Kino, kot ga ustvarjamo ta trenutek, vidimo le v tej dvorani, ki je sicer maksimalno izkoriščena, ampak je obenem tudi pomemben del identitete Mestnega kina Domžale. Mogoče pa se bo kdaj zgodilo, da bo ob kulturnem domu zrasel prizidek s kino dvorano... Zamisli je bilo že veliko, le prava volja se mora najti, kot se je našla pred več kot sto leti, ko so praktično sredi polja zgradili društveni dom. Bomo pa verjetno v naslednji sezoni naš kletni klub spremenili v manjšo kino dvorano, ki bo namenjena intimnejšim filmskim doživetjem, z udobnimi fotelji, verjetno bodo lahko gledalci zraven tudi kaj spili ... Srečo imamo, da Občina Domžale vedno prisluhne našim idejam in nam izdatno pomaga pri investicijah. Lani smo z njihovo pomočjo nadgradili kino ozvočenje in zamenjali projekcijsko platno, letos smo kupili prenosni kino projektor, ki nam zdaj odpira nešteto novih programskih priložnosti. Pri kinu je zelo

Foto: Simona Urankar

vse projekcije speljali brez dežnih kapelj, le en film smo morali prestaviti v dvorano. Kino v parku nadaljujemo konec avgusta še s tremi projekcijami, dva čisto sveža filma, Mammo Mio in Megalodona pa bomo 9. in 23. avgusta vrteli na domžalskem kopališču, kjer za naslednje poletje v sodelovanju z Zavodom za šport načrtujemo rednejše projekcije. Sredi avgusta bo Mestni kino Domžale prisoten tudi na Kamfestu, kjer že peto leto koproducentsko oblikujemo filmski program, sicer pa se s koncem julija tudi v dvorano na Ljubljanski 61 v Domžalah vračajo redne projekcije, s katerimi skrbimo, da v času počitnic nikomur ni dolgčas.

Poleti pripravljate programe za naslednjo sezono, ampak verjetno je to tudi čas za oceno minule sezone? Kaj je Mestni kino Domžale najbolj zaznamovalo v zadnjem letu?

Uf, marsikaj. Zdaj govorim predvsem za leto 2017, ko smo imeli kar dvanajst

filma minulega leta slovenska, to sta Košarkar naj bo in Pr'Hostar, vmes pa so še Dežala La La, Čudo in Paddington 2. Poleg tega smo s svojim delom zbudili tudi pozornost v tujini, saj nas je internetni portal Film New Europe v februarju izpostavil kot kino meseca. To je nekaj glavnih poudarkov iz statistike lanskega leta. Sicer pa prav vsak dan v letu veliko truda namenimo temu, da v kinu ustvarimo prijetno, domačo atmosfero, kjer se ljubitelji filmov dobro počutijo in da imajo na voljo raznolik program, ki seže od kvalitetnih uspešnic do zahtevnejših umetniških filmov. Film je najboljši način, kako lahko odkrivamo drugačnost, tuje svetove in drugačna življenja, zato ga jemljemo zelo resno, predvsem pa, in to velja za celo ekipo našega kina, z veliko predanostjo in filmofilsko požrtvovalnostjo.

Omenil si programe za otroke in mladino. Lahko poveš kaj več o tem?

Kaj menijo obiskovalci?

Za Kino v parku smo slišali od ostalih prijateljev, ki so nam priporočili ogled. Danes smo prišli zaradi filma Črni panter in upamo, da bo vreme zdržalo. Ambient je fantastičen, tako da uživamo, ker lahko ob filmu pijemo tudi vaše domače točeno pivo.

– Skupina prijateljev iz Dragomlja

Kino v parku obiščem vsako leto večkrat, odvisno kateri film pritegne mojo pozornost. Uživam v filmih pod milim nebom. O programu se pozanimam v Slamniku in vaših mesečnih zloženkah.

– Abonentka iz Domžal

Za Kino v parku sem prvič slišala od svoje mame, saj je obiskala odprtje ob koncertu Godbe Domžale. Od takrat sem si ogledala že štiri filme (Prebujanja, Trije plakati pred mestom, Bitka med spoloma in Zadnji ledeni lovci). Načrtujem še ogled filma Loganovi srečneži. Odlično prizorišče! – Obiskovalka iz Radomelj

Danes sem prvič v Kinu v parku, prišla pa sem zaradi prijateljic in filma. Super je, da nam dovolite razgrniti odeje pred platnom, saj se na ta način počutimo kot doma na dvorišču.

– Obiskovalke iz Domžal

O KOLESARSKEM PODVIGU, KI SE JE ZAČEL NA VIRU

JANEZ PIRC, AVTOR KNJIGE NAD LEDENIKOM IN VELEMESTNIM ŠIKOM

Janez Pirc, vnuk Lada Pirca, se je odločil, da bo napisal knjigo in v njej čim bolj natančno popisal popotovanje dveh mladeničev, ki sta se poleti leta 1937 (zadnje poletje pred anšlusom) odpravila na dvotedensko kolesarjenje po delu takratne Dravske banovine, po Avstriji in kotičku Nemčije.

Cveta Zalokar
Foto: arhiv Janeza Pirca

Bratranca Lado in Stane Abe sta svoj kolesarski podvig začela z domačega Vira pri Domžalah, potem ko sta le dva dneva pred tem dobila potna lista za šest mesecev, in žig, ki jima je odpiral vstop v Avstrijo in Nemčijo. Tako se je začela njuna velika avantura, ki je bila prav gotovo podvig, vreden vsega občudovanja. A obenem tudi zanimivo pričevanje o takratnem življenju v tem delu Evrope. Zakaj ste se odločili, da popišete in dokumentirate kolesarsko avanturo Staneta Abeta in Lada Pirca?

Pot, ki sta jo moj ded in njegov bratranec opravila, me je kot kolesarskega navdušenca in nekoga, ki se rad poda v nove kraje, navduševala že od zgodnjih najstniških let. Očitno pa je morala ta ideja še dolgo zoreti, preden sem poprijel za raziskovalno delo in pisanje. Tega sem se namreč lotil šele leta 2013, ne dolgo potem, ko je ded v visoki starosti umrl.

V prvi vrsti je bil moj namen predvsem čim bolj podrobno rekonstruirati potek same poti – torej, kje točno sta mladeniča popotovala, katere kraje in ljudi sta obiskala na svoji poti. Sprva sem menil, da bo iz tega nastalo zgoščeno, ne dolgo besedilo, a kmalu se je mi je zazdelo, da je potencial popotniške zgodbe še dosti večji. Poleg zgodovinskega potopisa je tu še kup vzporednih zgodbic, ekskurzov, ki sem jih večinoma tudi vpletel v knjigo: od zanimivega družinskega ozadja obeh fantov, do tega, iz katerih krajev sta izhajala in kam ju je vodila življenjska pot na prehodu v odraslost. Predvsem pa se mi je zdelo ključno tudi čim bolj nazorno opisati družbeno-politične okoliščine tistega časa. To je bilo vendar proti koncu 30. let prejšnjega stoletja, le dobre pol leta pred nemško zasedbo Avstrije. Ves čas so me gnala vprašanja – kot denimo, kako je bilo takrat živeti v Sloveniji, kakšna 'klima' je bila v krajih v Avstriji in Nemčiji, ki sta jih obiskala ob poti in podobno.

Kako ste zbirali gradivo za knjigo?

Ker nobeden od bratrancev ni pustil za seboj zapiskov o poti, mi je bila v veliko pomoč in navdih za pisanje zbirka fotografij, ki sta jih fanta naredila na poti, in nekaj komentarjev na njihovih hrbtnih straneh. Na srečo pa se je v 'domačem arhivu' ohranilo še nekaj izvirnih dokumentov in turističnih brošur s same poti oziroma tistega časa. Prav gotovo enako dragoceno je bilo tudi pridobivanje informacij s strani pričevalcev, torej s strani bližnjih in daljnih sorodnikov ter še nekaterih posameznikov, ki so poznali mladeniča. Seveda pa ni šlo tudi brez obiskov krajev, skozi katere sta potovala.

Povejte bralcem, kdo sta bila Stane in Lado Pirc ter kako sta povezana z Virom?

Na kratko je seveda na to vprašanje težko odgovoriti, a naj vseeno poskusim. Oba mladeniča sta v času

svojega popotovanja živela na Viru. Starejši, Stane, je bil takrat že zaposlen kot litograf in grafik v Ljubljani, mlajši, moj ded Lado, pa se je takrat bližal koncu gimnazije – ravno tako v Ljubljani. Karakterno sta bila to zelo različni osebi, a morda ju je prav to nekako dopolnjevalo in povezovalo v iskreno prijateljstvo, ki sta ga ohranila vse življenje. Oba sta bila edinca, kar je bilo v tistem času, v začetku 20. stoletja še zelo redko. Zanimivo pa, da nihče od njiju ni bil rojen na Viru ali bližnji okolici. Ladov rojstni kraj je na današnji hrvaško-madžarski meji, kjer je kmalu po prvi svetovni vojni v panonski pokrajini Baranja služboval njegov oče, takratni mejni žandar. Stane je bil rojen leta 1912 na avstrijski ladji sredi Atlantika, na poti njegovih staršev iz New Yorka v Evropo. To dejstvo ga je tako nekako že od rojstva zaznamovalo s svetovljanstvom, kot se je rad sam pošalil. Vseeno sta oba imela Vir za domači kraj, saj sta v njem preživela večino otroštva in mladosti vse do porok. Mami obeh mladeničev sta bili sestri, ki sta izhajali iz družine Zanoškar z bližnjega Količevega.

Izhajata iz družine, ki je bila povezana tudi s slavnkarstvom, prav zato jih je pot vodila tudi v tujino.

Obe mami, kot tudi še nekaj njunih sester in sestričen, sta se v mladosti preživljali kot šivalki slavnikov. Bralcem gotovo ni treba podrobneje opisovati, da je bilo to takrat na širšem domačem koncu zelo razširjena dejavnost, ki je mnoge peljala s trebuhom za kruhom tudi na tuje. Sestri Zanoškar sta tako še kot dekleti v prvih letih 20. stoletja z drugimi sorodnicami odhajale sezonsko delat

tudi v druge, precej oddaljene dele habsburške monarhije. Najdlje ju je vodilo potem v ZDA, kjer sta obe – in še nekaj drugega sorodstva – živeli nekaj let v New Yorku. Del sorodstva je tudi za stalno ostal v Ameriki, drugi so se vrnili. Tu lahko dodam še, da se je moj ded Lado na samem začetku druge svetovne vojne poročil ravno tako v slavnkarstvo družino. Njegova žena Pavla, moja babica, je bila iz znane slavnkarstvo družine Ravnikar.

Kaj je bil motiv za ta edinstveni podvig dveh mladeničev?

Prav gotovo je bil glavni ali eden najpomembnejših motivov obiskati gorsko cesto pod Großglocknerjem, ki so jo odprli le slabi dve leti pred tem. Takrat je veljala za eno večjih gradbeno-tehničnih cestnih mojstrov in v Evropi in je že takoj po odprtju privabila izredno veliko število turističnih obiskovalcev. Nedvomno ju je močno privlačil tudi Dunaj, torej metropolitansko nasprotje alpskih vasi in trgov, ki sta jih srečevala na večjem delu poti. Na koncu pa je treba omeniti še njun namen obiskati nekaj sorodnikov in znancev, ki so živeli v krajih ob poti.

Janez Pirc je geograf in politolog, zaposlen kot raziskovalec na področju manjšin in migracij na Inštitutu za narodnostna vprašanja in v Centru šolskih in obšolskih dejavnosti. Dolej je napisal sam in v soavtorstvu že več znanstvenih prispevkov, med drugim o migracijah, družbenih procesih v Afriki, integraciji priseljencev v Sloveniji, Romih na Slovenskem. Bil je tudi glasbeni kritik in sodelavec Radia Študent.

Kako so potekale priprave na pot in kje je bilo največ ovir?

Ne vem, ali sta imela pred potjo kakšne posebne 'kondicijske' priprave. Verjetno ne, ker sta se kot zagnana mladeniča sicer rada ukvarjala z različnimi športi – od nogometa, plavanja, hribolazenja in še kaj. Predvsem je bilo pomembno, da sta pravočasno pridobila vse dokumente za pot. Potni listi so bili denimo takrat veljavni samo za pol leta. Tu so bile še vstopne vize, ki sta jih potrebovala za tujino, ter še danes aktualno vprašanje razpoložljivega časa in denarja za potovanje. Večina Slovencev si takrat takšne poti na tuje niti ni mogla privoščiti zaradi finančnih vzrokov. Jugoslavija in s tem Slovenija je še vedno počasi capljala iz večletne gospodarske krize. Stane je imel na srečo zelo dobro plačano službo, a fanta sta vseeno morala potovati kar se da varčno.

Za primerjavo: kakšna so bila njuna kolesa?

Kot se je rad pošalil moj ded ob obujanju spominov na to pot, sta imeli njuni kolesi tri prestave. Eno, ko si poganjal pedala, drugo, ko si hitro se spuščal po klancih navzdol, in

Salzburga in Linza ob Donavi podala do Dunaja. Od tam sta nadaljevala proti jugu – čez Gradec, Maribor in Trojane domov.

Najvišji in najzahtevnejši cilj je predstavljala ravno takrat zgrajena visokogorska cesta pod Großglocknerjem, speljana na dobrih 2500 metrov visok alpski prelaz. Kako sta ga premagala?

Brez mladostniške zagnanosti in vztrajnosti fantov bi šlo prav gotovo mnogo počasneje ali pa bi celo obupala. Ta cesta pripelje tako visoko, kot je denimo naša Kredarica. Zato ni čudno, da je bil takrat na najvišjih odsekih ceste kljub začetku poletja ponekod še vedno ležeč sneg. A do tja vodi nekaj dolgih, za kolesarje neusmiljenih klancev. Navdušenje na severni strani ceste, ko sta se spuščala navzdol v deželo Salzburško, je bilo zato toliko večje. Proti koncu tistega dne sta bila tako izčrpana, da je Ladu nekje uspelo celo zadremati med vožnjo. Na srečo se je vse dobro končalo.

Kakšni pa so bili širši družbeni okviri njune poti, kaj se je že dogajalo v takratni družbi pred izbruhom vojne?

V Evropi in tudi širše se je v drugi polovici 30. let 20. stoletja družbeno-politična klima znova začela zaostrovati. V Španiji se je v času popotovanja obeh mladeničev že skoraj eno leto bila državljanska vojna. Že pred tem je fašistična Italija napadla Etiopijo, v tem času pa je postajalo vedno bolj jasno tudi, da so prvi avstrijski republikani dnevi šteti. Skratka, že v letih pred začetkom druge svetovne vojne, se so se v Evropi in drugod odvijali oboroženi spopadi in veliki politični pritiski predvsem zaradi vedno bolj agresivnega delovanja diktatorskih fašističnih oziroma nacističnih režimov. Evropa se je le počasi kobacala ven iz posledic svetovne gospodarske krize, ki je izbruhnila leta 1929 – nezadovoljstvo zaradi tega pa je mnogokrat vodilo tudi v družbeno-politična zaostrovanja. Po drugi strani seveda ni bilo vse eno samo morje črnih oblakov. V Parizu je leta 1937 potekala svetovna razstava tehnike in umetnosti, kjer je imela svoj paviljon tudi Jugoslavija, Avstrija pa je tam posebej poudarjala novo zgrajeno cesto pod Großglocknerjem. Tega leta je bila denimo odprta nova letalska povezava Ljubljane z Avstrijo...

Kako nam odkritje zgodbe vaših prednikov lahko pomaga pri razumevanju današnjega časa in prostora?

Menim, da je še danes eden najuspešnejših načinov, ki nas vodi v poglobljeno razumevanje tujih krajev in ljudi ta, kot sta prakticirala moj ded in njegov bratranec leta 1937: biti v neposrednem stiku z njimi, samo naproti je treba stopiti oziroma se zapeljati. Sodobna tehnologija pri tem resda lahko pomaga, vse skupaj pospeši, a nič ne more nadomestiti neposrednega stika z ljudmi in okoljem. Treba je biti samo drzen in iti na pot. Z odprtostjo in spoštovanjem do drugih. □

tretjo, ko si moral ob sebi potiskati kolo in iti peš navzgor v klanec. Sicer sta imela Lado in Stane za tisti čas zelo vzdržljiva bicikla nemške izdelave, ki se jih je dalo kupiti tudi pri naših trgovcih. Na zadnji prtljažnik sta si optala minimalno prtljage in tako je bilo za pot vse nared.

Kje vse ju je vodila pot, koliko sta prekolesarila?

Po mojih izračunih sta v dveh tednih pustila za seboj več kot 1100 kilometrov. Od tega sta dva dni vmes počivala, tako da je to še za današnji čas – ob sodobnih kolesih in cestah – zelo spodoben kolesarski uspeh. Predvsem, če pomislimo na vse alpske prelaze, ki sta jih prevozila – od starega mejnega prehoda Ljubelj in Großglocknerske gorske ceste do Semmeringa na poti nazaj iz Avstrije. Po kolesarjenju skozi avstrijsko Koroško in Salzburško sta za nekaj dni zavila še do prijatelja, živečega v alpskem kotičku Bavarske, potem pa spet vstopila v Avstrijo ter se prek

Društvo izgnancev Domžale po Gorenjski

Ena izmed nalog Društva izgnancev Slovenije 1941–1945, krajevne organizacije Domžale je tudi, da s prijetnim druženjem in izleti popestri življenje nekdanjih žrtev vojne ter njihovih sorodnikov in prijateljev, zato vsako leto pripravimo prijeten dan za obisk zanimivosti in znamenitosti katerih od slovenskih mest ali pokrajin.

DRUŠTVO IZGNANCEV DOMŽALE Na željo številnih članov in članic društva smo se tokrat odločili za obisk Nordijskega centra Planica, saj je marsikdo Planico v zadnjih letih doživel le ob gledanju skokov.

Potem ko smo dan slovenskih izgnancev slovesno praznovali v Mostecu, se je skoraj poln avtobus članov in članic odpravil na Gorenjsko. Po običaju je bila prva naša postaja obisk bazilike Marije Pomagaj na Brezjah, še prej pa smo v avtobusu obudili spomin na zgodovino bazilike in se ob tem spomnili, da kraje in cerkev ter njeno zgodovino najdemo tudi v Jalnovih Vozarjih.

Osrednji dogodek prijetnega dne je

bil obisk Planice. Navdušil nas je že prvi pogled na lepo urejen nordijski center, ki nam ga je približal vodič. Izvedeli smo vse iz zgodovine smučarskih, skakalnic, rekordov, najbolj slavni planiški skakalci, manjkalo pa ni niti zabavnih anekdot in zgodbic. Ogled se je končal z razmišljanjem o svetovnem prvenstvu v letu 2022. Z razgledne ploščadi osrednjega objekta za smučarske teke se nam je odprl prečudovit pogled na planiško dolino, na julijske vršace. Ko pa smo se s panoramsko sedežnico povzeli več kot 200 metrov višje, pa smo se lahko še enkrat več prepričali, kako pogumni so skakalci, ko se spustijo z vrha letalnice bratov Gorišek. Ko smo izvedeli vse, kar smo želeli, smo se za-

peljali do Zelencev, smaragdno zelena jezera. Sprehodili smo se skozi gozd in uživali v čudoviti naravi ter ob pogledu na jezera in njegovo okolico doživeli nepozabno zeleno doživetje. Škoda le, da ne vemo, kdo se ne more dogovoriti, da bi bil bolj urejen tudi ta del čudovite Gorenjske, ki smo jo spoznavali tudi na poti do prijetnega gostišča Slavka, kjer smo vedno dobrodošli gostje in nas tudi tokrat niso razočarali.

Za društvo je prvi del letošnjega leta za nami. Člane in članice obveščamo, da uradnih ur v juliju in avgustu ni, vidimo se spet prvi ponedeljek v septembru. Do tedaj pa prijetne poletne dni in pazite na svoje zdravje.

VERA VOJSKA

Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet na počitnikovanju v Izoli

Člani, ki se vsak teden srečujemo v pogovornih skupinah v okviru MD Jesenski cvet Domžale, smo se tudi letos družili na našem večdnevem taboru v Izoli.

MD JESENSKI CVET DOMŽALE Šest dni smo letovali v hotelu Delfin v Izoli in za ta čas so naše voditeljice pripravile zanimiv program, ki nam je še popestril letovanje. Vsak dan smo imeli tudi pogovorne skupine, tako da smo se še bolj povezali, marsikdo pa je še razširil svojo prijateljsko mrežo.

nošolsko vprašanje, na katerega so znali pravilno odgovoriti vsi naši udeleženci: ali je sonce zvezda ali planet?

In res nam je ves teden sijalo sonce, tako da smo imeli tudi veliko priložnosti za kopanje ali v morju ali v bazenu z morsko vodo. Le zadnji dan nam je dežek prinesel ohladitev, ki smo jo že po-

mlajše članice so pogumno zapele, ena od voditeljic pa je recitala svoje pesmi, ki jih je napisala v tretjem obdobju svojega življenja.

Najbolj nas je prav vse navdušilo dopoldne, ko nam je zapela pevka Marjetka Popovič in so nas obiskali otroci iz vrtca Mavrica iz Izole. Prišlo jih je kar 60 (vsi, ki so v tem vrtcu zaključevali svoje bivanje v tem letu) in nam pripravili res prisrčen program. Tudi pevka Marjetka je bila nepozabna, saj nam je zapela več ljudskih pesmi in stare, lepe zimzeleno popevke ter zapela skupaj z otroki. Skupaj so že uglašeni tandem, saj večkrat nastopajo skupaj na različnih prireditvah. Tudi mi smo zapeli našo himno o soncu.

Naše počitnice so prehitro minile in ob povratku smo si privoščili še kratek izlet. Ogledali smo si pršutarno Lokev in poizkusili njihov pršut. Na koncu nas je vse v bližnji slaščičarni počastila s kavico ena od zadovoljnih udeleženk tabora, ki je v letošnjem letu slavila okroglo obletnico rojstva. Zdravi, zadovoljni in polni vtisov smo se vrnili v Domžale z odločitvijo, da prihodnje leto naš tabor ponovimo v Izoli.

Tako je Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet izvedlo še en projekt, namenjen starejšim, ki si po večini sami ne bi privoščili dopusta ali pa bi se počutili malce osamljene in ne-vključene, če bi letovali kot individualni gostje. Prav povezovanje, pogovor in skrb za dobro počutje članov, tudi na letovanju, pa je glavni cilj društva.

MAKSIMILJANA MALI, STROKOVNA
VODJA PROJEKTA

Naši dnevi so bili res pestri. Začeli smo z jutranjo telovadbo ali sprehodom že ob 7. uri. Po zajtrku smo imeli uro in pol pogovornih skupin. Letošnja rdeča nit pogovorov je imela naslov Sijaj, sijaj sončece. Veliko smo se pogovarjali o soncu in vseh njegovih pomenih in odtenkih, ga večkrat narisali ter prebrali nekatere pesmi naših literatov, ki so jih posvetili soncu. V parku smo naredili zanimivo astronomsko delavnico in obnovili naša znanja o zvezdah, planetih, luni itd. Naj še vas vprašam čisto osnov-

trebovali in se ob tem še bolj zavedali reka, da po vsakem dežju posije sonce.

Tudi naši večeri so bili pestri. Zabavali smo se, peli in se dodobra spoznali. Imeli smo spoznavni večer, pokaži kaj znaš in modno revijo. Ta dan je bil najbolj zabaven, saj imajo tudi starejši mnogo darov, idej in navdihov za zanimive kreacije. V četrtek zvečer smo pripravili predstavitev društva in zabavni program za vse goste hotela. Naše požrtvovalne voditeljice so pripravile zabaven skeč, ki nas je vse nasmejal, naj-

Skoraj 20 let prijetnega kolesarjenja

Med številnimi aktivnostmi, ki so znotraj Univerze za tretje življenjsko obdobje Domžale – društva Lipa, je skoraj od začetka, je od leta 1999 kolesarska sekcija.

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE – DRUŠTVO LIPA Tedaj je namreč skupina pohodnikov Lipe zaradi velikega zanimanja oblikovala kolesarsko sekcijo. Popotovanju z jeklenim konjičkom – najprej bolj blizu, pozneje pa vse dlje in tudi bolj organizirano, je navduševalo udeležence, ki se zbirajo vsak četrtek med aprilom in oktobrom, včasih celo v katerem od tednov novembra, in vrtijo pedala. Veselijo se prevoženih kilometrov in ob zaključku posameznega leta tudi prijetno zaključujejo kolesarsko sezono. Prva leta je kolesarsko sekcijo vodil Bojan Mavko, zdajšnji pa vodi Tone Bakšič (gsm 041 890 111), s katerim sem se sredi poletja, kolesarji imajo namreč 'pouk' tudi poleti, pogovarjala o prijetnem kolesarjenju.

Moj sogovornik Toni Bakšič je navdušen kolesar, ki za posamezno obdobje za kolesarsko sekcijo pripravi plane, jih uskladi s člani in članicami, tri članice so v sekciji od samega začetka, ter se o njih pogovori z vodstvom. S tako pripravljenim planom počaka vsak četrtek – od aprila do oktobra, včasih celo potegnejo v november, ob 7. uri, ali uro pozneje ob brvi čez Kamniško Bistrico na Rodici. Obveznemu pozdravu sledi predstavitev posameznega programa in dogovor o kolesarjenju. Največkrat jih pelje v kraje na območju nekdanje občine Domžale, najdejo pa tudi pot na Gorenjsko, okoli Šmarne gore, do Jevnice, tudi do Preddvora, radi pa obišejo Kamniško Bistrico, so pa tudi redni udeleženci domžalskih kolesarjenj – tudi maratonov. Progo prilagodijo posameznikom, in ni redko, da ena skupina prevozi krajšo, približno 20 km, druga pa daljšo pot, tudi do 50 km. Iščejo manj pro-

metne poti, peljejo tudi po makadamu, predvsem pa si skušajo narediti kar najlepši dan. Tega popestri tudi kratek postanek za kavo in zaključek kolesarjenja, ki je vedno priložnost za pogovor. Poškodb oziroma nesreč v glavnem ni, sem in tja 'gumi defekt', sicer pa prijetno razpoloženje in, če je potrebno, tudi pomoč. V skupini navadno vozi okoli 10 kolesarjev, kar je po mnenju sogovornika Toneta najprimernejša številka. Kole-

sarski izlet odpade le ob res slabem vremenu. Podatki, ki jih vodja sekcije skrbno zbira in hrani, kažejo, da zelo redko. Nekateri med kolesarji so tudi pohodniki, pa še kje bi jih srečali. V posamezni sezoni prevozijo več kot 1220 km. Če je med 28 četrtki vreme večkrat slabo, tudi manj. Ne pozabijo niti na osvežitev znanja cestno-prometnih predpisov.

Lepo se imajo na kolesarskih poteh, iščejo prijazne, varne in manj prometne ceste, tiste po domače 'bolj za krajam', malce pogrešajo več kolesarskih stez, sicer pa se imajo lepo in dobro poskrbijo za svoje telo pa tudi dušo, ki se napolni ob prijetnem spoznavanju novih krajev in prijaznem klepetu.

Radi kolesarimo, pravi moj sogovornik Tone Bakšič, in vabi ljubitelje jeklenih konjičkov, da se jim pridružite. Lahko že v četrtek ob 7. uri pri brvi čez Kamniško Bistrico na Rodici. Dobrodošli!

VERA VOJSKA

FOTONATEČAJ

VISIT DOMŽALE

Prostor zadovoljnih ljudi

POLETJE

OBČINA DOMŽALE

Natečaj poteka štirikrat letno:
pomlad, poletje, jesen in zima.

Več informacij: www.domzale.si
1. nagrada: 100 EUR • 2. nagrada: 75 EUR
3. nagrada: 50 EUR

DOMŽALE
prostor zadovoljnih ljudi

Spominska slovesnost ob 70-letnici Zveze borcev Slovenije

Ohranjamo vrednote NOB – trajne slovenske vrednote

Zveza združenj borcev Narodnoosvobodilne vojne Slovenije je bila ustanovljena 4. julija 1948. Povezala je borke in borce ter aktiviste OF v družbenopolitično organizacijo za obnovo porušene domovine ter predvsem za obrambo in zaščito naše države. O ustanovitvi in delu organi-

dih razmerah so reševali ranjence in tudi zavezniške letalce, ki še danes izražajo svojo hvaležnost. OF je postala v temeljnih točkah zelo jasen program bodoče slovenske države. Spomnil je na ustanovitev borčevske organizacije, se sprehodil skozi mejnike aktivnega sodelovanja Zveze bor-

Čebelarški dan za vse generacije

Po slovesnem odprtju Čebelarške poti, ki je iz dneva v dan bolj obiskana, se dejavnost Čebelarškega društva Krtina, Dob nadaljuje.

ČEBELARSKO DRUŠTVO KRTINA, DOB Tako so pri učnem čebelnjaku pod Močilnikom, kjer je pravzaprav njihov drugi dom, sredi junija pripravili srečanje za vse generacije čebelarjev in ljubiteljev čebel, ki pod Močilnik vedno radi pridejo. Dopoldan je bil v sodelovanju z Osnovno šolo Dob, kjer pod vodstvom Marjana Kodermana odlično dela čebe-

mu mentorju Marjanu Kodermanu, saj so na letošnjem državnem tekmovanju mladih čebelarjev pokazali izredno dobro pripravljenost in veliko znanja ter osvojili kar štiri zlate in štiri srebrne pa še dve bronasti medalji. Res je tudi to, da delovanje niso le medalje, čebelarjenje v praksi zahteva še kar nekaj kilometrov do dobre-

ureditvi pravega čebelarškega parka pod Močilnikom, kjer si prizadevajo, da bi uredili tudi manjši pokriti prostor, ki bi jim omogočil srečanja tudi ob slabem vremenu.

Ob koncu so razdelili tudi matice, za boljšo rodnost in čistost kranjske sivke, k lepšemu zunanemu izgledu ljubiteljev čebel pa bodo prispeva-

larski krožek. Ta je kljub mladosti dosegel že vrsto medalj, ne smemo pa pozabiti tudi srečanja tekmovalcev iz vse Slovenije, ki je pred leti odlično uspelo. Rezultat dela mladih čebelarjev, ki vedno pomagajo tudi pri tradicionalnem slovenskem zajtrku, pa niso le medalje in vedno znova navdušeni mladi, temveč tudi novi čebelnjaki, ki zagotavljajo, da ima čebelarstvo na tem območju lepo prihodnost.

Ob tem pa vendarle iskreno čestitamo mladim čebelarjem in njihove-

ga čebelarja, in vedno znova pridobivanja znanja.

Popoldanski del je bil namenjen strokovnemu predavanju, v katerem sta čebelarški svetovalec Roman Marinko in predsednik Marjan Koderman zbranim čebelarjem in ljubiteljem čebel govorila o zdravju čebel in njihovi zaščiti, v razpravi pa so ob sodelovanju številnih čebelarjev ocenjevali tudi letošnjo letino in se pogovarjali o aktivnostih, ki so pred njimi. Ob tem je predsednik opozoril na potrebo po

le tudi nove majice, ki bodo pomagale k prepoznavnosti čebelarjev. Čebelarško društvo Krtina, Dob je ob zaključku prijaznega dne pripravilo tudi druženje, v katerem je bilo dovolj časa za izmenjavo izkušenj iz dela s čebelami, hkrati pa tudi za dogovor o aktivnostih, ki jih čakajo še v letošnjem letu. Čebelarji so vsi po vrsti pohvalili tudi novo čebelarško pot in si želeli, da bi v njihove vrste vstopali tudi mladi čebelarji.

VERA VOJSKA

zacije ter njenem najpomembnejšem obdobju 1941–1945 – obdobju druge svetovne vojne, je na osrednji slovesnosti ob 70-letnici borčevske organizacije 1. julija 2018 na Kongresnem trgu v Ljubljani, ob prisotnosti mnogih praporov, govoril predsednik Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije Tit Turnšek. Med več tisoči prisotnih iz vse Slovenije in zamejstva so se slovesnosti organizirano, še več pa posamezno, udeležili tudi člani in članice Območnega združenja borcev za vrednote NOB Domžale.

Med številnimi prisotnimi na osrednji slovesnosti so bili tudi predsednik Republike Slovenije Borut Pahor, več ministrov, evropski poslanci, prvi predsednik Republike Slovenije Milan Kučan in predstavniki veleposlaništev ter številni drugi. V imenu Ljubljane, mesta heroja jih je pozdravil župan Zoran Jankovič in zatrdil, da mesto heroj spoštuje vrednote, ki so jih priborili partizani, in poudaril, da nihče nima pravice spreminjati svetle resnice slovenskega naroda, ki je ena sama: »Borili ste se na strani zaveznikov, premagali ste fašizem in nacizem.«

Slavosni govornik, predsednik Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije Tit Turnšek, je najprej spregovoril o spontanem uporu proti fašizmu in nacizmu: »OF je združila vse svobodoljubne ljudi Slovenije. Bila je humana in je gledala v prihodnost. Partizansko zdravstvo, šolstvo, kultura, kaj vse je živelo skrito pred okupatorji in njihovimi domačimi sodelavci. Nič ni bilo nemogoče. V hu-

cev v zgodovini našega naroda, se spomnil na ustanovitev teritorialne obrambe 1968 in plebiscit leta 1991, ki ga je Zveza borcev aktivno podprla. Ob koncu je slavosni govornik dejal: »Prihaja čas, ko bodo morali evropski narodi povedati, kakšno EU potrebujejo in tudi hočejo imeti. Takšne, kot je ta, prav gotovo ne. Evropa in v njej Slovenija se sooča s pojavi, ki vodijo v postopno ukinjanje demokracije in v vedno večjo revščino. Tehnološkim revolucijam so vedno neizogibne sledile družbene spremembe. Zato se bojujmo za več demokracije, za več družbene pravičnosti, za delavsko participacijo pri soupravljanju in kontroli podjetij, za vse oblike združništva. Za več veljave vrednotam, ki so Slovenijo vodile po poti svobode v boljše življenje.«

Slovesnost je odlikoval bogat kulturni program z več kot 150 nastopajočimi, ki so mu prisotni marsikdaj tudi pritegnili. Nastopili so: orkester Slovenske vojske, Partizanski pevski zbor, Moški pevski zbor KUD Rogoznica, Pevski zbor Osnovne šole Tončke Čeč Trbovlje, Teater III – DPD Svoboda Ptuj, Zvezdana Mlakar, Katja Konvalinka, Primož P. Ram Siter, Lačni Franz in Zoran Predin, program je povezovala Barbara Lapajne Predin.

Člani in članice Območnega združenja borcev za vrednote NOB Domžale vse jubilejno 70. leto naše organizacije zaznamujejo s poudarjanjem, ohranjanjem in krepitevijo vrednot narodnoosvobodilne vojne, ki morajo ostati trajne slovenske vrednote.

VERA VOJSKA

FOTO: IZTOK PIPAN, TVM

18. | Kulturni poletni festival
Studenec 2018

Krstna izvedba domače gledališke predstave

Lepo je biti muzikant
Andreas Brandstätter

Gledališka igra z glasbo Slavka in Vilka Avsenika
ob 65-letnici njunega ustvarjanja.

Ponovitve:
27., 28., 29.,
julij
in
3., 4., 5.,
9., 10., 11.,
12., 14., 15.
avgust

Vse predstave
so ob 21. uri.

Rezervacija vstopnic:
051 61 61 51
051 61 41 41
www.studenec.net

petek
31. avgust
ob 20. uri
Poletno gledališče Studenec

DRUŠTVA

Dan domžalskih planincev

Planinsko društvo Domžale vabi na tradicionalni, tokrat že 26. dan domžalskih planincev, ki bo v nedeljo, 26. avgusta 2018, pri Domžalskem domu na Mali planini. Prireditev s pestrim kulturnim programom se bo začela ob 11. uri, kot pa se za planince spodobi, bodo do Domžalskega doma organizirani vodeni pohodi z različnih izhodišč. Spremljajte nas na spletni strani društva www.pdd.si.

Vabljeni!

Poštar Pavli polni šolske torbe

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE DOMŽALE V dneh, ko številni otroci, med njimi tudi zdravstveno ogroženi in iz socialno ogroženih družin veselo letujejo na morju in si krepijo moči, da bodo jeseni lažje vstopili v šolske klopi, Zveza prijateljev mladine Domžale, skupaj z ZPMS, skuša zbrati čim več šolskih potrebščin in drugih dobrin, ki bi omogočile vesel prestop šolskega praga vsem našim otrokom.

ko tudi z nakazilom finančnih sredstev na transakcijski račun do 9. oktobra 2018 (prednatisnjene položnice so na vseh poštah po Sloveniji):

TRR: SI56 6100 0000 3512 232, odprt pri Delavski hranilnici, d. d.

Sklic: SI12 0720180000946

Koda namena: CHAR

Akcija: Poštar Pavli polni šolske torbe

Od 2. julija 2018 se lahko pošilja SMS na 1919 s ključno besedo SMEH (prispeva se 1 €) ali SMEH5 (prispeva

Ena izmed tradicionalnih dobrotelnih akcije je tudi Poštar Pavli polni šolske torbe, ki jo že v teh dneh pripravljata in izvajata Zveza prijateljev mladine Slovenije in Pošta Slovenije. Prek akcije zbirajo materialne prispevke v obliki zvezkov, torbic, barvic ipd. ter finančne prispevke za nakup delovnih zvezkov in dodatnih šolskih potrebščin za otroke iz socialno ogroženih družin. Pošta Slovenije bo zagotovila izdelke iz šolskega programa, ki je v prodaji na poštah (zvezke, barvice, ravnila, voščenske, vrečke za copate/športno opremo...). Pomagate lah-

se 5 €). Zbiranje šolskih potrebščin se bo uradno zaključilo 10. avgusta 2018. Tako zbrane šolske potrebščine bo nato Pošta Slovenije posredovala zainteresiranim društvom in zvezam. Dobrodelna akcija bo zaključena 9. oktobra – na svetovni dan pošte.

Predsednica Zveza prijateljev mladine Domžale Katarina Strehar vabi vse, da v aktivnostih sodelujete, pomagajte zbirati šolske potrebščine in finančna sredstva ter tako zagotovite srečno otroštvo vsem našim otrokom. Iskrena hvala vam!

VERA VOJSKA

Piknik v Hiši na travniku v Dobu

Člani Medobčinskega društva Sožitje iz Mengša smo imeli na sončno nedeljo, 10. junija 2018, piknik v Hiši na travniku v Dobu, v hiši Vilerjevih, kjer so nam prijazno odstopili prostor, zato iskrena hvala.

MEDOBČINSKO DRUŠTVO SOŽITJE MENGEŠ Pridni prostovoljci so bili delovni že od zgodnji jutranji ur, saj so pripravili piknik prostor s klopni in mizami, postavili šotore, pripravili žar in uredili dobitke za srečelov.

Predsednica društva dr. Tatjana Novak je najprej vse tolo pozdravila, nato pa pozdravila posebne goste: podžupana Občine Moravče Stanislava Ravnikarja in predsednico Turističnega društva Šenčur Damjano Pečnik z njeno ekipo, ki so prišli z namenom, da nam pripravijo poslastico, pražen krompir. Na začetku piknika nas je prišel pozdravit tudi podžupan Občine Mengeš Bogo Ropotar, ki je bil zaradi drugih obveznosti z nami le kratek čas. Predsednica je navzočim prenesla pozdrave tudi predsednice društev in direktorice Zveze Sožitje ter župana in podžupanje Občine Domžale.

Podžupan Občine Moravče Stanislav Ravnikar se je zahvalil za povabilo, pozdravil vse navzoče in nam zaželel uspešno delovanje še naprej. Damjana Pečnik nam je prav tako zaželela prijeto druženje, predstavila je delovanje Turističnega društva Šenčur, in povedala, kako se pripravlja pražen krompir, ki smo ga seveda vsi poskušali.

Za glasbo je skrbel kvintet Dori, ki je igral poskočne viže, plesiče se je

hitro napolnilo s pari, ki so se urno vrtili, da je bilo veselo. S prelepim glasom se jim je pridružila tudi naša članica Maja Keržič, prostovoljka in vodja taborov VŽU. Med glasbeniki je Boris Razboršek, harmonikar, ne dolgo nazaj praznoval okrogli, 40-letni jubilej, tako da smo mu v društvu pripravili skromno darilo kot zahvalo, da nam fantje igrajo na naših piknikih in nam lepšajo druženje.

Za dobro počutje in razgibanje je poskrbel Klemen Dolenc, ki je pod krošnjami dreves pokazal vaje, ki smo jim z veseljem sledili.

V kulturnem programu sta sodelovali plesni skupini društva. Sončki so pod mentorstvom Bernarde Rozman in Mateja Logarja zaplesali tri plesne, Plesna skupina Face pa je pod vodstvom Klemena Pirmana predstavila venček poskočnih.

Pridružila sta se nam ambasadorja evropskega leta kulturne dediščine Rok Trkaj in prof. dr. Igor Saksida, ki sta se s pesmimi dotaknila naših src. Kulturna dediščina je povsod okoli nas in v nas samih. Spremlja nas v naših domovih, v mestih in vaseh. Je vse, kar mi vsi prenašamo iz roda v rod, kot del svoje lastne kulture.

Z zanimanjem smo si ogledali program skupine Kavboj ritem, marsikdo

je poskočil ob kavbojskih melodijah.

Da pa želodčki niso bili lačni, sta poskrbela gospa Fani in gospod Viktor, ki sta pripravljala dobrote z žara, čevapčiče in hrenovke. Gospa Joži in gospa Marta sta poskrbeli za serviranje hrane, gospod Jurček za hladno pijačo. Promotor skupine Atlantic Group Valter Orehek je pripravil dišečo kavo in kapučin. Za sladko osvežitev je skrbel Sladoleadni butik Čatipi iz Mengša, gospod Rudžič je delil velikanske kepice sladoleda.

Prostovoljke so pridno prodajale srečke, vsem donatorjem se od srca zahvaljujemo za podarjene nagrade.

Popoldne nam je polepsal prihod Alojzija Urana, ki je vnesel v dogajanje še več pozitivne življenjske energije. Radi smo mu prisluhnili in skupaj smo peli ponarodele, ljudske pesmi.

Niti kulturnega programa so bile v rokah Francija Rozmana. Najlepše se mu zahvaljujemo za vloženo delo in trud. Prav tako gre zahvala prostovoljcem, mamam, rejnicam in članom društva, ki so pripravili dobrote, s katerimi smo se sladkali. Prav vsem najlepša hvala.

Lepo je, da si najdemo čas za sprostitev in druženje, se pogovorimo o vsakdanjih težavah in nam je lažje.

METKA MESTEK

Starejši za starejše

Zdaj gre zares.

V zadnjih številkah našega glasila ste tako v širši predstavitvi skrbi za starejše v naši občini kakor tudi v prispevkih o delu Društva upokoencev Domžale dobili številne informacije o projektu Starejši za starejše, ki naj bi tudi v našem mestu zagotovil povezanost in medsebojno skrb starejših za starejše.

Koordinatorica projekta v Društvu upokoencev Domžale Marija Radkovič se je že pogovarjala z nekaterimi prostovoljkami, ki bi želele sodelovati v projektu, seveda pa pričakuje še več. Vabi vas, da pokličete GSM 031 623 114 ali se v času uradnih ur – vsak ponedeljek in petek med 9. in 11. uro oglasite v prostorih društva – Domžale, Ulica Simona Jenka 11, kjer vas pričakujejo tudi v počitniških dneh. V jesenskih mesecih bodo za vse prostovoljce in prostovoljke, sodelujoče v tem projektu, pripravili brezplačno strokovno izobraževanje, zato pokličite oziroma se oglasite čim prej.

Prijetno poletje!

VERA VOJSKA

OBČINA **DOMŽALE**
prostor zadovoljnih ljudi

SLAMNIK

Društvo za medgeneracijsko povezovanje Sinica

VABI na

Tečaje predelave oblačil in tekstila, ki se kopiči v domačih omarah

Termini: avgust in september

Brezplačna udeležba za občane Občine Domžale je pod naslednjimi pogoji: brezposelni, rejniške družine, enostarševske družine, osnovnošolci, srednješolci, dijaki, študentje, ki so oziroma so njihovi starši upravičeni do pomoči na CSD, udeleženci, ki obiskujejo katerega izmed programov socialne aktivacije in njihovi družinski člani. Vsi tečajniki iz ranljive skupine imajo ob predložitvi potrdil mesečno brezplačno udeležbo na tečaju.

V letu 2018 se lahko iz drugih občin brezplačno udeleži tečaja 30 oseb, ki izpolnjujejo navedene pogoje.

Vse tečajnice/ki imate poleg ur tečaja odprta vrata brezplačnega šivanja:
torek, četrtek, petek, sobota: 9,00–13,00, ponedeljek, sreda, petek: 16,00–20,00.

Prijavite se: tel: 068 602136, e-naslov: sinica.jozi@gmail.com

Naše delo sponzorirajo: Občina Domžale in Slamnik – glasilo Občine Domžale

Učenci iz OŠ Roje med slovenskimi zmagovalci

45.000 otrok, 10.000 rumenih vreč za ločeno zbiranje odpadkov, 1392 kreativnih izdelkov

OŠ ROJE Projekt Eko-paket je eden najstarejših projektov ozaveščanja v Sloveniji, namenjen pa je spoznavanju in oza-

veščanju o pravilnem ravnanju z odpadno embalažo Tetra Pak. Ta je zaradi svoje sestave in lastnosti primerna za kreativno ustvarjanje. V sklopu projekta Eko-paket, ki ga je pred enajstimi leti spodbudilo podjetje Tetra Pak skupaj s programom Ekošola, zadnja leta v njem sodeluje še združenje Eko-iniciativa, potekata dve vrsti aktivnosti. Prva je ločeno zbiranje odpadne embalaže Tetra Pak, za kar so organizatorji v slovenske vrtce in šole programa Ekošola razdelili 10.000 rumenih vreč. Pri zbiranju je le-

tos sodelovalo kar 45.000 otrok. V projektu je v desetih letih sodelovalo že več kot 220.000 otrok, učencev in dijakov.

nimive izdelke. Mentorji dobijo didaktično gradivo za izobraževanje o sestavi in recikliranju te vrste embalaže ter izdelavi novih izdelkov. S koncem šolskega leta se je letos enajstič zaključil projekt Eko-paket, namenjen ustvarjanju in pravilnem ravnanju z odpadno embalažo za mleko in sokove. Na nagradni natečaj projekta je prispelo kar 1392 kreativnih del, ki so jih izdelali otroci iz vse Slovenije. S svojo domiselnostjo so se posebej izkazali otroci iz vrtca Škratek Svit Vodice ter učenci iz OŠ Roje in OŠ Stranje, ki so zasedli najvišja mesta v svojih kategorijah. Ob ustvarjanju so se učili, da iz te vrste embalaže po recikliranju nastanejo novi izdelki, kot so papirnati robčki, brisače, kartonske mape in drugi.

Učenci iz OŠ Roje, ki v tem projektu sodelujejo že vrsto let, vsako leto pokažejo izjemno domiselnost. Letos so v posebni kategoriji zasedli 1. in 3. mesto. Zmagovalna skupina je z mentorico Lucijo Kodrca izdelala hiške in prašičke iz zgodbe Volk in trije prašički. Druga skupina otrok pod mentorstvom Petre Bogataj Ivančič pa si je ob prebiranju Muce Copatarice zamislila, da izdelajo copatke in napišejo svojo pesmico o Muci Kemsopatarici (KEMS je krajšava za embalažo za mleko in sokove).

Drugi sklop aktivnosti predstavlja ustvarjalni nagradni natečaj za različne starostne skupine, v katerem so otroci in mladi v letošnjem šolskem letu ustvarili 1392 zanimivih in uporabnih izdelkov, med njimi lutke za uprizoritev zgodbe Petelinja drsalna šola, hišico iz zgodbe Janko in Metka, različne družabne in didaktične igre na temo odpadkov, praviljično mesto za praviljično hišo, nakit, grofično Ano, obleko iz odpadne embalaže Tetra Pak in pokrovcov ter druge za-

veščanju o pravilnem ravnanju z odpadno embalažo Tetra Pak. Ta je zaradi svoje sestave in lastnosti primerna za kreativno ustvarjanje. V sklopu projekta Eko-paket, ki ga je pred enajstimi leti spodbudilo podjetje Tetra Pak skupaj s programom Ekošola, zadnja leta v njem sodeluje še združenje Eko-iniciativa, potekata dve vrsti aktivnosti. Prva je ločeno zbiranje odpadne embalaže Tetra Pak, za kar so organizatorji v slovenske vrtce in šole programa Ekošola razdelili 10.000 rumenih vreč. Pri zbiranju je le-

Športni dan prvošolčkov OŠ Dob pri Domžalah minil v znamenju nogometa

Otroci 1. a in 1. b razreda Osnovne šole Dob so v sklopu aktivnosti ob njihovem športnem dnevu obiskali Športni park Dob, sicer domovanje nogometašev NK Roltek Dob.

OSNOVNA ŠOLA DOB Obisk otrok naše domače šole nikakor ni presenečenje, saj smo bili njihovega obiska v Športnem parku Dob izredno veseli že v preteklosti. Tako je bilo seveda tudi letos. Z navdušenjem sta otroke in njihove učiteljice ob obisku spre-

jela **Matjaž Gasior**, trener U-11 NK Roltek Dob, in **Gregor Horvatič**, tiskovni predstavnik NK Roltek Dob, ki sta jim na kratko predstavila klub. Seveda so bili otroci najbolj navdušeni nad igranjem nogometa in pa tudi igre med dvema ognjema, na koncu pa tudi

sladkega presenečenja, ki ga je pripravilo **Trojane, gostišče s tradicijo**, generalni pokrovitelj NK Roltek Dob. Dragi otroci in njihove učiteljice OŠ DOB, hvala ker ste nas obiskali, Trojane, gostišče s tradicijo, pa seveda hvala za sladko darilo.

POIŠČITE NAS TUDI NA FACEBOOKU

SLAMNIK
GLASILO OBČINE DOMŽALE

Leto zlatih maturantov

V petek, 6. julija 2018, je na srednji šoli Domžale potekala slavnostna razglasitev rezultatov mature za program strojni tehnik, ekonomski tehnik in tehnik računalništva.

SREDNJA ŠOLA DOMŽALE Na slednjem sta Simon Bele in Andraž Dežman presešla mejo 20 točk in osvojila naziv zlatega maturanta. Veselje je bilo še tako večje, ker sta to prva zlata maturanta vosemletni zgodovini programa tehnik računalništva. S tem rezultatom sta potrdila opravljeno kvalitetno delo vseh profesorjev/profesorice na šoli. Za njiju bodo na šoli preuredili poseben prostor, kjer bo za vedno zaznamovan zlati dosežek. Čestitke vsem maturantom za njihov uspeh, staršem za podporo in profesorjem/profesoricam za predano delo. Zdaj je čas za veselje!

Z leve: Andraž Dežman, razredničarka Petra Krhlanko in Simon Bele

TADEJ TRINKO, PROF.

Vodna zabava v podaljšanem bivanju

Ob koncu pouka za to šolsko leto smo s pomočjo gasilcev PGD Pšata Dragomelj pripravili učencem podaljšanega bivanja OŠ Dragomelj pozdrav počitnicam.

OŠ DRAGOMELJ V četrtek, 21. junija 2018, so na asfaltnem igrišču učenci uživali v vodni zabavi. Sprva so učenci pred vodnim curkom mrzle vode bežali. Pozneje so se prepustili užit-

kom hladne kopeli in si pripravili tudi blatno kopel.

Tako so se počitnice začele.

BESEDILO IN FOTO: METKA MURN

Tekmovanje v sestavljanju Rubikove kocke

Že nekaj let zapored na OŠ Dragomelj ob koncu šolskega leta poteka tekmovanje v sestavljanju Rubikove kocke.

OŠ DRAGOMELJ Na tekmovanju lahko sodelujejo vsi tisti učence, ki kocko sestavijo v manj kot petih minutah. Na letošnjem tekmovanju je sodelovalo deset učencev od 5. do 8. razreda. Tekmovanje poteka po sistemu izločanja, in sicer tako, da tekmovalca najprej drug drugemu kocko 'razstavita'.

V letošnjem finalu je petošolec Tevž Potrč premagal osmošolca Adama Rakuna. Tevž je za sestavljanje kocke potreboval le dobro minuto.

Vsi prisotni so z velikim zanimanjem opazovali spretno tekmovalce in tiho navijali za svojega favorita.

METKA MURN

Tudi na pikniku poskrbimo za ločeno zbiranje odpadkov

Pikniki so zelo priljubljen način preživljanja prostega časa in praznovanja različnih obeležij v toplejšem delu leta. Pogosto se zgodi, da ob organizaciji in pripravah preprosto pozabimo na to, da bo po končanem pikniku treba poskrbeti tudi za odpadke. Na piknikih nastane kar precejšnja količina odpadkov, zato je smiselno, da poskrbimo tudi za ločeno zbiranje.

NDa odpadki ne smejo končati v naravi, se verjetno zaveda prav vsak izmed nas. Le malo dodatnega truda pa je treba, da tudi na pikniku odpadke zbiramo ločeno in jih nato odložimo v za to namenjene zabojnike. Že pred piknikom poskrbimo za ustrezno označene koše ali vrečke, v katerih se ločeno zbira embalaža, steklo, biološke odpadke, ostale odpadke in po potrebi tudi papir. Največji delež odpadkov bo verjetno predstavljala embalaža, zato tem odpadkom namenimo več vreč.

Odpadkov je lahko tudi manj

Tudi pri organizaciji piknika pomislimo na naše okolje in poskusimo zabavo izvesti tako, da bomo ustvarili čim manj odpadkov.

- Kupujemo nepakirano hrano, brez nepotrebne embalaže.
- Hrano shranjujemo v posodah namesto v plastičnih vrečkah ali foliji.

- Kjer je na dosegu voda iz javnega vodovoda, pijmo vodo iz pipe.
- Če je le možno, namesto plastičnega jedilnega pribora, krožnikov in kozarcev za enkratno uporabo uporabljajmo pravi pribor, krožni-

ke in kozarce. Če to ni možno, pa izberimo takšne iz biorazgradljive plastike, ki jih potem odložimo v rjavi zabojnik in so okolju prijaznejši.

JP PRODNIK

Kam spadajo odpadki, ki najpogosteje nastanejo na pikniku?

PLASTIČNI KOZARČKI IN KROŽNIKI	EMBALAŽA
PLASTENKE	EMBALAŽA
PLOČEVINKE	EMBALAŽA
TETRAPAKI SOKOV	EMBALAŽA
PLASTIČNE VREČKE	EMBALAŽA
FOLIJA ZA ŽIVILA IN ALUFOLIJA	EMBALAŽA
PLASTIČNI IN KOVINSKI ZAMAŠKI	EMBALAŽA
PAPIRNATI KROŽNIČKI IN KOZARČKI	BIOLOŠKI ODPADKI
OSTANKI HRANE	BIOLOŠKI ODPADKI
PAPIRNATE BRISAČKE IN PRTIČKI	BIOLOŠKI ODPADKI
LESEN PRIBOR	BIOLOŠKI ODPADKI
NEPOVRATNE STEKLENICE	STEKLO
KOZARCI VLOŽENIH JEDI	STEKLO
ZAMAŠKI IZ PLUTE	MEŠANI ODPADKI
CIGARETNI OGORKI	MEŠANI ODPADKI

KOLUMNA • KAM GREŠ, ČLOVEK?

ANTON KOMAT

DREVO IN ČLOVEK

Lipa zelenela je,
tam v dišečem gaju,
s cvetjem me posipala,
djal sem, da sem v raju.

Vsako izmed dreves je enkratna osebnost, kot je to vsak človek. Drevesa in ljudje svojo podobo spreminjamo od mladosti, zrelosti do starosti, od rojstva do smrti, od krsta do krste. Tako zibka kot krsta sta iz lesa. Les prinaša prvi in zadnji stik človeka s stvarstvom in morda so nam zato tako blizu. Nekoč je oče ob rojstvu otroka zakopal posteljico in nad njo zasadil drevo, ki je nosilo otrokovo ime. V obzidanih mestih za drevesa ni bilo prostora. Pozneje je razvoj industrije gozd odrinil daleč proč od mest. Danes mestnim parkom in posameznim drevesom groze gradbeni stroji in preti nevarnost pozidave. Stara drevesa izganjajo iz mest, prednost imajo avtomobili. Mesta so zgrajena po meri avtomobilov, zato sta drevo in človek postala v mestu tujca in tujka, oba sanjata o svoji pradomovini, o gozdu. Starodavni klic narave je v kolektivnem nezavednem močnejši od dobrin urbanega okolja. Ko se pogled drevesa sreča s pogledom človeka, se soočita vidik gozda in stanje duha človeške družbe. Takrat drevo in človek doživita izgubo doma, postaneta brezdomca zatrtih življenjskih moči in prepovedanih ljubezni.

Slovenski narod premore številne pregovore in reke o drevesih. Naj povežem le nekaj njih: »Več od zlata in srebra nam drevje dobrega da.« in kdor je »Zabit, kot štor« si »Žaga vejo, na kateri sedi.«, torej je »Malo čez les.« Res malo čez les so tisti, ki v mestnem okolju drevesom ne dovolijo zrasti in ostareti. Še več, drevesom človek ne dovoli niti umreti. Če drevesom ne dovolimo zrasti, ostareti in po naravni

poti umreti, je ravno tako, kakor če bi iz človeške družbe nasilno odstranili vse osebe, starejše od 25 let.

Med naslednjim sprehodom po parku ali drevoredu si pozorneje oglejte listavce in težko boste videli večje drevo, ki ni obrezano, obžagano, požagano ali kako drugače prirezano. Ta 'rez' je namenjen le videzu, da imajo ob določeni pešpoti vsa drevesa enako prirezane krošnje. Tovrstne 'egalizacije in standardizacije' dreves očitno vodijo ljudje, ki nimajo pojma o biologiji. 'Oblikovalci' urbane krajine ne vedo, da odžagan vrh krošnje pomeni hud udarec za korenine, ki so po velikosti optimalno prilagojene nadzemnim organom. Odstranitev vej z listjem pomeni odstranitev fotosinteze, zato ustrezan del korenin trpi lakoto. Na mestu reza vdrejo glive in po nekaj desetletjih začne drevo trohneti. Deli krošnje odmrejo, kar postane nevarno za vozila in sprehajalce. Spet zabrnijo žage, ki povzročijo nove rane in pospešen propad drevesa. Drevo podrejo, zasadijo novega in drama se ponovi. Toda drevesa težje prenašajo žejo kot lakoto in obbetoniranje debel je najboljši način, da drevesa ostanejo večno žejna, saj meteorna voda ne pride v zadostni količini do korenin. Premer dosega korenin je približno enak premeru krošnje, zato se pri drevesih, ki rastejo iz lukenj na asfaltu, začnejo sušiti najvišje veje, tokrat zaradi žeje. In spet zabrnijo motorke. Ob cestah je zbit teren zaradi predpisane zbitosti tampona pod voznim pasom in pločnikom in tudi ob pešpotah so zakopane razne instalacije, ki zahtevajo utrjen teren. Ker korenine nimajo kam, drevesa niso trdno vrasla v tla. Nič

čudnega, da je v naseljih, predvsem ob ulicah, med neurji toliko podrtih dreves. Naj dodam, da umetno zasajena drevesa ne uspejajo, dokler tla ne ožive. Pri oživljenju tal so ključnega pomena glive, ki za razvoj potrebujejo desetletja.

Drevo je eden izmed najmočnejših simbolov kolektivnega nezavednega, ki se nenehno pojavlja v pravljicah, legendah, mitih, verovanjih in sanjah ljudi vsega sveta. Drevo je simbol življenja, ki se nenehno razvija. Po drugi strani listnato drevje, ki vsako leto izgubi listje in spomladi znova ozeleni, simbolizira ciklični značaj kozmičnega razvoja. Drevo povezuje vse tri ravni kozmosa: podzemlje s koreninami, površino zemlje z deblom in nebo z vejami in vrhom. Kot osni lik predstavlja drevo pot iz vidnega v nevidno, pot, po kateri se dvigajo in spuščajo duše, duhovi, angeli in bogovi, vsi posredniki med nebom in zemljo. Ta simbolika je prisotna tako v Jakobovi lestvi Stare zaveze, v šamanškem stebru sibirskije jurte kot tudi v pokončnem drogu, okrog katerega plešejo Indijanci ples sonca. Kristjani poznajo drevo spoznanja Dobrega in Zla, budisti drevo razsvetljenja, hindujci obrnjeno drevo, katerega korenine segajo v nebo, v islamu segajo korenine drevesa sreče v zadnja nebesa. Drevo je simbol plodnosti. Po vsem svetu je razširjeno obredje mistične poroke med drevesom in nevesto ali ženinom. Poroko z drevesom poznajo tako Indijanci v Severni Ameriki kot Bušmani in Hotentoti v Afriki ter ljudstva v Indiji. Celo pri nas v Prekmurju je ohranjen običaj ženitve z drevesom – borovo gostovanje. Staro votlo dre-

“ Bom potrkal na les in poprosil lesnega duha, da bo vodnik tistim, ki usmerjajo motorne žage, k varovanju stoletnih pričevalcev nekdanje visoke kulture, ki se spreminja v grozo požaganih in pohabljenih dreves.

vo s krošnjo, v kateri gnezdiijo ptice, je arhetipska podoba plodne ženske. V antičnih mitih posek drevesa simbolizira skopljenje moškega. Drevo je hkrati falus in uterus ter s tem simbolizira obred individualizacije, med katerem se združujejo nasprotja v nas, anima in animus po Carlu G. Jungu. Drevo združuje vse praelemente: zemljo vežejo korenine, voda se pretaka skozi žilje ksilema, zrak hrani listje in ogenj vzplameni ob trenju lesa. Kozmično drevo je pogosto prikazano v obliki izbrane posvečene vrste: germanski hrast, skandinavski jesen, kanadski javor, sibirski breza, oljka Orienta, kitajski quian, cedra Sumercev in stara Egipta ter slovenska lipa.

Lipa je bila pri naših prednikih sveto drevo, simbol nežne zvestobe, trdnega prijateljstva in neomajnega zavezništva. Pod vaško lipo so gospodarji kmetij odločali o življenju in usodi vaške srenje. Pod vaško lipo

se je rodila neposredna demokracija, ki se je danes izrodila v posredno plutokracijo (kleptokracijo). Izrodil pa se je tudi naš odnos do lip v občini Domžale. Ob graščini Krumperk je stala mogočna lipa, imenovana Valvasorjeva lipa. Leta 1984 je bila razglašena za naravni spomenik (Protected Planet, IUCN Management. Category III, WDPA ID 386923) in leta 1996 kot naravna znamenitost v lasti RS, ident. št. 5134). Ne vem, koga je motilo starodavno drevo, da je plačal sekače, ki so jo podrli. Vem pa, da se z obroči ali s pomočjo drevesne kirurgije lahko podaljša življenje starih dreves, sicer bi že zdavnaj podrli Najevsko lipo, lipo pred turjaškim dvorom, ki jo opeva Prešeren, lipo v Rutu, Kočko lipo pri Semiču, tri lipe v Komendi, štiri pri Novi Štifti in še mnogo drugih. Upam, da se bomo pri sanaciji lipe ob Menačenkovi domačiji skupaj potrudili in našli način, kako jo ohraniti. Sicer pa je skrajni čas, da se izdela popis starih dreves v občini in sprejmejo ustrezni ukrepi za njihovo zavarovanje. Znanja je dovolj in tudi potrebni denarji ne bi smeli biti problem, saj gre za dediščino naroda.

Lipov bog in dobri lesni duh sta naše prednike vodila skozi skušnje dreves in skušnjave ljudi, da bi ustvarjali gozd po svoji meri in preoblikovali drevesa po svojih zamislih. Bom potrkal na les in poprosil lesnega duha, da bo vodnik tistim, ki usmerjajo motorne žage, k varovanju stoletnih pričevalcev nekdanje visoke kulture, ki se spreminja v grozo požaganih in pohabljenih dreves. Slovenski rek pravi: »Kar je dobro za drevo, je dobro za človeka.« □

Nit enoličnega in trpečega spomina (3.)

Netipični potopis ali tretji dan štiridnevne hoje po Domžalski poti spominov: od Trojan do Radomelj.

Borut Peršolja

Telo, ki hodi, je prevajalec pradavnega toka življenja. Koračna hoja je enakomerna in ponavljajoča se zgodovina. Lahko je enolična, ni pa dolgočasna. Naj pojasnim: enoličnost je odsotnost zgodbe, spominov in načrtov. Takoj ko se gibljem, se pojava želja po dožitju, ki uspešno spodrina naveličanost. Zato je zanimivo razlikovati med hojo, ki išče cilj in pri kateri napredujemo iz doline v dolino, in melanholičnim postopanjem, ki je cilj že našlo, išče pa novo pot do istega cilja ...

Tisto, kar prevlada pri moji hoji, je radost ob čutenju svojega telesa med najbolj starodavno dejavnostjo. Pri meni zatopljenost vase in naravo pomeni ponavljajočo spodbudo. Vse me nagovarja, vse pozdravlja, kliče po moji pozornosti: drevesa, cvetje, barva oblakov. Ko hodim, ne morem biti sam, saj si prilastim stvari, na katere naleti moj pogled, ki so nam dane, ki so naše, saj si jih neodtujljivo prisvojim z zaznavo in s premišljevanjem.

Ko zagledam gorskega kolesarja, imam pogosto občutek, da na gorskem kolesu v istem liku sedita najmanj dva, poleg voznika, ki vse bolj pospešeno pritiska na pedale, še njegov dvojniki, oborožen s kopjem, s katerim bo zdaj zdaj uredil svet.

Vsi (ali res vsi?) poznamo občutek vznemelenosti, ko se po naprezanju zavijemo na vrh vzpetine, se tamkaj usedemo in se nam končno ponudi razgled na pokrajino. Vsa ta polja, hiše, gozd, visoke gore na obzorju, vse je naše, namenjeno nam. Predniki so izbojevali, da smo postali gospodar vsega tega, kar imenujemo Domovina. In ko smo se vzpeli na hrib, lahko uživamo v vladanju vidnemu in občutenemu. Le kdo bi se sploh lahko počutil samega, ko pa si je prilastil svet?

Dotikajo se me usode vseh, po čigar stopinjah hodim že tretji dan. Lukova bolnica, skrita v globeli, ureničenje prvinske humanosti, obdana ne samo z visokimi vrhovi smrek,

1. Ne, ni znak za prepovedan promet, temveč vabilo Domov. 2. Biviak, ki z obliko in domačnostjo pooseblja duh gornišstva. 3. Različne zgodbe v različnem času v isti pokrajini. 4. Sledi navezanosti in čuječnosti, ki ohranjajo ognjišče. 5. Radovednice, ki preprečujejo zaraščanje košenice. 6. Zlato Polje: čudovito ime, ki skriva neiztrgano bolečino.

Znameniti Jakob Aljaž je zapisal: »Če se po ravnem izprehajáš, imajo le noge dobiček, če pa zležeš na goro, vsi udje.« Biviak na Špilku (957 m) temu v celoti pritrjuje. Če bi kdo pomislil, zakaj pot do njega s Trojan ni speljana po katerem od gozdnatih slemen, naj si ga preprosto izbere in prihodi sam. Ni težko, ni pa za vsakogar, saj znajo borovnice, gobe in druge gozdne radosti skrivnostno odpeljati iskalca poti stran od načrtovanega. Šele Domžalska pot spominov je v ta pozabljeni konec zares zanesla prve markacije (ki jim je ponekod še dodana zbledela črka D). Ni pa domišljavo zanesla prve korake! Ne, ti so že zdavnaj brisali roso s praproti in hipoma zamolklo utihnilo. K sreči niso utonili v pozabo in niso ubežali pritajenemu klicu: »Vsi mladi fantje in možje, branite domovino!«

Med vzponi (in seveda spusti) je treba misliti na stik s podlago. V komaj zaznavnem trenutku se izkaže, ali je v podplatu gozdarja dovolj upora. In nato se v hipu na to stopalno zaupanje opre celotno telo, celotna preteklost in prihodnost, in sproži gibbalno reakcijo, ki razveseljuje. Mehkoba gozdne ali travniške prsti boža stopalo, medtem ko ga makadam pretrdi, saj odzvanja kakor prazen bobnen in odpošilja pretres koraka skozi telo, medtem ko ga prst vpija in pije.

Stvari, ki so se mu v življenju postavile na pot in nikakor niso dobre. Na gorskem kolesu se človek počuti močnega in samozavestnega, da lahko uresniči vse svoje fantazme.

Himalajski kralj Reinhold Messner (v knjigi Berg Heil. Heile Berge? Retten die Alpe/Gore kot zdravilo. Zdrave gore? Rešite Alpe, 1997) je prepričljivo neomajen: »Gorski kolesarji naj se držijo cest, ki so jim namenjene. Upoštevati je treba, kje se lahko z gorskimi kolesom vzpenjajo in kje se lahko spuščajo. Uporaba gorskih koles v naravnem gorskem okolju, samo zaradi športne zabave, je neumestna. Hitrost, ki jo doseže pešec, ustreza naši naravni sposobnosti mišljenja in dojemanja okolice. Povsem skladna je z okoljem. Vsi obiskovalci gorskega sveta naj se prilagodijo temu naravnemu ritmu.«

Obisk Domžalske poti spominov je primeren za vse starostne skupine, v vseh letnih časih, za hojo v skupini ali samoti. Celotno pot lahko prehodimo v enem kosu ali po delih. Doslej jo je spoznalo več kot 2000 celopotnih hodcev. Pokojna zakonca Tončka in Jurij Vulkan iz Domžal sta jo – neponovljivo! – prehodila več kot stokrat. Pot obišče petdeset pomnikov iz druge svetovne vojne, nudi pa nam razglede – v zgodovino in globino samega sebe.

temveč tudi grozo vsega sveta. Tišina, ki me obdaja, boli. Žge in kljuje v izpraševanju lastne vesti in vesti človeštva. Ne morem naprej, priklenjen sem z bolečino nepredstavljenega trpljenja. Tudi sam sem streljal, nisem pa nikogar ubil. Bom kdaj razumel to svoje dejanje, ki mi je prineslo veteranski status? Bom kdaj znal ozavešiti odpuščanje?

Običajno po celem dnevu hoje nastopi olajšana sprostitev, ko si mirno razbremenim noge in podoživljam dan, ki se končuje. Občutim mrak, ki se dokončno spušča in napolnjuje telo, ki ni ne lačno ne žejno. Ki ne trpi, ki zgolj počiva, ki potrjuje svojo navzočnost in prisotnost harmonije v svetu. Toda po dnevu, v katerem sem peš obiskal Češnjice, Zlato Polje, Trnovče, se sprostitev ne spodobi. Preveč je bilo vsega. Ne peti, rjoveti bi bilo treba, kot je naročil Kajuh.

Tišina gozda je drhteča, nemirna. Še posebej značilna je tišina težkega pozno popoldanskega sprehoda s Kolvca, po kamniti cesti, izpostavljeni brezkompromisnemu večernemu soncu. Tišina je pretresljiva, neusmiljena in dokončna. Tišina, ki se ji ne morem izogniti.

Fotografski utrinki S poti na blogu Razgledi (<http://borut.blog.si/>).

Nadaljevanje – od Radomelj do Domžal in konec prihodnjic. □

V CENTRU ZA MLADE AVGUSTA DOGAJA

SVETOVALNICA ZA MLADE

Si se znašel/znašla v dilemi? Bi se rad pogovoril z nekom, a se ti zdi, da ne najdeš pravega sogovornika? Potrebuješ zaupen pogovor? V Centru za mlade Domžale imamo na voljo tudi svetovalnico za mlade, ki jo izvaja uni. dipl. psihologinja. Predhodna rezervacija termina je obvezna.

VESELE POLETNE POČITNICE TUDI AVGUSTA

Počitnice bodo potekale od 27. do 31. avgusta in so namenjene učencem od 1. razreda dalje. Več informacij in prijavnico najdete na naši spletni strani www.czm-domzale.si. Prijave so odprte.

UČNA POMOČ

Tudi v šolskem letu 2018/19 bo v Centru za mlade Domžale potekala učna pomoč. Prijave zbiramo od 20. avgusta, do zapolnitve mest. Učna pomoč je namenjena učencem osnovne in srednje šole.

MED POČITNICAMI BO DOGAJALO TUDI POPOLDAN

Dogodki so namenjeni mladim med 15. in 30. letom in so brezplačni.

pon
27. 8.
18:00

TAROK TURNIR

Rad igraš karte? Kaj pa tarok? Ti gre taktiziranje? Če obvladaš tarok ali pa imaš zgolj željo, da se ga naučiš, pridi v Plac za mlade.

PILATES

Tudi avgusta smo aktivni! Pridruži se nam na brezplačni vadbi pilatesa. Vodi: Maša Saksida, inštruktorica pilatesa in maserka

tor
28. 8.
19:00

NAKIT IZ METALNEGA TEXIPAPA

Si želiš izdelati svoj unikaten nakit? Pridruži se nam na delavnici, kjer si lahko izdeláš uhane ali ogrlico iz texipapa, s katerim dosežemo videz lahke kovine. Vodi: Helena Adamič (Lacara Plus)

sre
29. 8.
18:00

DELAVNICA VEZENJA

Si želiš popestriti svoja oblačila? Te zanima vezenje? Na delavnico prinesi svoj kos neraztegljivega oblačila (kavbojke, bluže, srajce, jakne, torbe...) in mu dodaj osebni pečat. Vodi: Ajda Zorko

čet
30. 8.
18:00

Na vse dogodke obvezne predhodne prijave.

MEDNARODNE PRILožNOSTI ZA MLADE

Te mika tujina? Bi se udeležil mladinske izmenjave In skupaj s sovrstniki spoznaval različne kulture in države? Udeležba je brezplačna!

Mladinska izmenjava FORum THEatre Genders Equality, Thessaloniki, Grčija (14.-23. september 2018)
Mladinska izmenjava Graffiti exchange makes local change, Domžale (10.-17. september).

Več informacij najdete na naši spletni strani ali pa nam pišite na info@czm-domzale.si.

Center za mlade Domžale, Ljubljanska cesta 58, Domžale
040/255-568, 01/722-66-00;
www.czm-domzale.si, info@czm-domzale.si

ŠPORT

SVOBODNA Z GLASBO IN PLESOM

SAŠA VOLK, PLESNA VZGOJITELJICA

Saša Volk, ki je v Domžale pripeljala Plesni studio in klub Impulz pa tudi Plesno šolo Urška Domžale, je energična nekdanja profesionalna plesalka.

Mateja Kegel Kozlevčar

Foto: arhiv Saše Volk

V Domžalah že nekaj let lahko spremljamo uspehe plesalcev v Plesnem klubu Impulz, ki je v samem središču mesta, poleg občine, v prostorih nekdanjega Kovinarja. Plesni učitelji, ki pod budno taktirko vodje plesne šole Saše Volk poučujejo male in velike plesalce s srcem in dušo, prenašajo svoje znanje, vse to pa je nagrajeno z dobro voljo pa tudi konkretnimi plesnimi rezultati. Poletje je sicer čas, ko plesne šole mirujejo, plesalci odidejo vsak po svojih poteh, a to je tudi čas, ko nam uspe ujeti tiste plesne učitelje, ki poletje izkoristijo za načrtovanje novih programov in načinov, kako iz plesalcev izvabiti še nekaj več plesnega užitka.

Saša Volk, ki je v Domžale pripeljala Plesni studio in klub Impulz pa tudi Plesno šolo Urška Domžale, je energična nekdanja profesionalna plesalka. Danes svoje znanje in bogate izkušnje predaja na druge, v obliki plesa in vzgoje, predvsem pa na način, da si vsak zaželi zaplesati – zares ali za zabavo. Tako preprosto to izgleda, ko se po plesišču zavrti ona in ji sledijo vsi ostali. Poleg vodenja plesne šole tudi poučuje ples – skupine in pare pa tudi tiste učence, ki se pripravljajo na svoj prvi pomemben plesni dogodek – valeto. Vsestranska vodja plesne šole, plesalka, učiteljica in voditeljica (poleg valet tudi drugih dogodkov) nam je tokrat razkrila svoj pogled na ples, na to svobodo, ki jo želi podeliti z vsakomur.

Ko povežemo tebe in ples, bi lahko rekli, da je to kar način življenja. Zakaj?

Plešem, odkar pomnim. Z glasbo in plesom sem se vedno počutila svobodno, nihče mi ni postavljala meja. Počutila sem se pomembno, zadovoljno in srečno. Kot otrok sem trenirala tudi odbojko, tenis in plavanje, vendar sem se ob koncu osnovne šole našla samo še v plesu, ker je takrat zame ples postal življenje. Življenje pa je bil ples.

V Domžalah si prisotna že kar nekaj let, Plesna šola Urška Domžale, Plesni klub in studio Impulz ... Zakaj prav Domžale?

V Domžale sem velikokrat prišla k prijateljem in se vedno imela fantastično. Tukaj živijo prijetni ljudje, vse je urejeno in mirno. Ko sem leta 2006 prišla k prijatelju na obisk in me je peljal na ogled neke dvorane, sem si rekla – to je to. S Tomažem Ambrožem sva se nato hitro dogovorila za franšizo enoto Plesne šole Urška Domžale. Nato smo v letu 2015 priključili tudi plesni klub Impulz Domžale. Od septembra letos pa bomo delali samo še kot Plesni studio Impulz, ki deluje tudi v Kranju in Medvodah.

Kakšne uspehe so v minuli sezoni doživeli domžalski plesalci in plesalke pod taktirko tvoje ekipe?

Naši tekmovalci se vsako leto lahko pohvalijo z vrhunskimi rezultati. Imamo veliko tekmovalcev, ki na državnih, evropskih in svetovnih prvenstvih dosegajo od vrhove mesta do polfinalnih uvrstitev. Vendar je naš skupni moto vedno, če se za svoj nastop maksimalno potrudijo in nastop končajo po svojih najboljših močeh, je za nas to že zmaga, ne glede na rezultat.

Kdo pravzaprav sestavlja tvojo ekipo?

Našo ekipo sestavljamo nekdanji plesni tekmovalci, veliki ljubitelji plesa

Domžale so polne čudovitih plesnih ljudi. Pa ne samo Domžale, vsi Slovenci smo plesni narod. Čeprav nas je malo, nas je veliko.

in na prvem mestu smo ljudje, ki uživamo pri delu z otroki in odraslimi.

Mladim domžalskim plesalcem in plesalkam si ponudila svojevrsten vpogled v plesni svet, ki je bil podkrepjen tudi s konkretnimi plesnimi nagradami, uspehi, kajne?

Zavedam se, da ne moremo vsi enako čutiti, in nekateri plesa ne sprejemajo z enako žilico kot jaz. Vendar je to normalno in meni popolnoma sprejemljivo. Sem pa zelo vesela in zadovoljna, da jih je kar nekaj meni podobnih. Imamo veliko pohval in diplom plesalcev leta ter srebrnih in bronastih plaket za skupine.

Energija je pri plesu izrednega pomena. Tvoja izžareva naravno plesno, ne le držo, ampak način življenja. Ali se lahko takšno energijo pri plesalcu privzgoji, priuči ali se mora z njo roditi?

Plesno energijo si vsak lahko vzame, kot želi. Jaz temu pravim svoboda in le-ta je prirojena, lahko pa je tudi naučena.

Kako pomemben je za plesalca posluš, občutek za ritem? Je dovolj, da je vztrajen ali je talent obvezen za večje uspehe?

Seveda je bolje, da je posluš prirojen, a danes je glasba tako različna, da se da z igro ali trdim delom vse naučiti.

Ples kot rekreacija – zakaj?

Ples poživlja, zbližuje, razvija koordinacijo, motoriko, gibanje, oblikuje lepo postavo, da občutek zadovoljstva in samozavesti. Ni da ni!

Imamo v Domžalah dovolj plesnih navdušencev in plesalcev, ki si želijo tekmovali, da pokrijemo večje

število plesnih društev, šol, klubov? Imamo jih sicer kar nekaj ...

Domžale so polne čudovitih plesnih ljudi. Pa ne samo Domžale, vsi Slovenci smo plesni narod. Čeprav nas je malo, nas je veliko.

Dan profesionalnega plesalca, kako izgleda?

Dan profesionalnega plesalca ... če le-ta hodi v šolo, je na prvem mestu še vedno šola. Po šoli so na vrsti treninzi in druženja z drugimi tekmovalci. Proti večeru je čas za prosto izbiro, saj vsi normalni ljudje potrebujejo odklop. In nato pred spanjem priprava za šolo za naslednji dan. Zelo pomembna je seveda tudi uravnotežena prehrana in veliko vode.

Kako najti in izbrati pravega soplesalca, soplesalko ali celo skupino?

To delo pa je težko. Ko si individualist, ni težav, preprosto plešeš sam. Takoj ko pa si z nekom v paru ali plešeš v skupini, pa je že prisotno prilagajanje, kvaliteta, zmožnosti in pozitiven odnos.

Ljubezen do plesa si prenesla tudi na svojo hčerko, ki že zanje uspehe. Je bila to tvoja želja ali njena?

Njena in to že pri dveh letih!

Kaj to pomeni zate kot plesalko in kot mamo, da gre hčerka po tvojih stopinjah? So njeni začetki boljši?

Res so bili boljši in sem seveda na Kiaro zelo ponosna. Tako hčerka kot

tudi sin zelo rada plešeta in se ob tem zelo zabavata. Učim ju, da so rezultati na tekmi nepomembni, zelo pomembno pa je v tem uživati, vse ostalo pride samo od sebe.

Kaj pa plesne zvrsti, kako izbrati pravo? Katera je tvoja najljubša?

Meni je čisto vseeno, samo da se pleše. Otroka ali odraslega pa lahko usmerimo šele, ko ga vsaj malo spoznamo – gibalno in karakternostno.

Poletje je čas za počitnice, ali plesalcem v tem času plesna kondicija pade?

Kondicija jim res malo pade, a ni hudega. Veliko plavajo, kolesarijo, nekateri pa obiščejo celo kakšen plesni kamp.

Kako pa si ti napolniš baterije za pester jesenski ritem, ki je pred vami? Plesalci običajno delate od jutra do poznega večera ... sploh plesni učitelji!

Z možem in otrokoma smo veliko zunaj, ali smo v hribih, na morju, kolesarimo in res vsak dan plešemo. Kiara in Filip rada sama ustvarjata in mi nato pokažeta svoj izdelek. Navdušujoče!

Čeprav smo sredi poletja, pa v Plesnem klubu Impulz že razmišljate o jesenskih programih. Kaj nas čaka?

V Plesnem studiu in klubu Impulz Domžale bomo v septembru nadaljevali z vsem, kar že imamo. To so hip hop, jazz balet, disco dance, street dance, break dance, balet, plesi v paru, solo latino in seveda plesi z najmlajšimi. Še naprej bomo imeli praznovanja za rojstne dneve in zabave za zaključene družbe. V novi sezoni bomo odprli nov tečaj, ki bo namenjen upokojevcem. Gre za ples brez počepov in priklonov, za vzdrževanje vitalnosti in krepitev motoričnih funkcij. Ples za vse generacije! □

Mlade košarkarice ŽKK Domžale zmagovalke United World Games

Od 21. do 25. junija so se košarkarice ŽKK Domžale v kategoriji starejših deklic (U-14) udeležile United World Games v Celovcu in na igrah dosegle izjemen uspeh.

ŽKK DOMŽALE United World Games je velika športna prireditev za mlade, ki se je udeležilo prek 10.000 mladih športnikov in športnic iz skoraj 40 držav sveta, ki v tem času zasedejo ves Celovec. Na igrah so potekala tekmovalna v trinajstih različnih športnih panogah. Poleg igranja košarke so se dekleta lahko družila s športniki z raz-

ličnih koncev sveta, kar so zagotovo neprecenljive izkušnje.

Naša ekipa je s ponosom branila barve Domžal in Slovenije. V tekmovalju v skupini je zabeležila same zmage proti ekipam UBI Graz (Avstrija), TBA Fireballs (Nemčija) in Back2Basics (ZDA).

Kot prva ekipa v skupini B so se v

polfinalni tekmi dekleta pomerila z drugo uvrščeno ekipo skupine A, Stuttgart Eagles (ZDA) ter opravičila vlogu favorita in se suvereno uvrstila v finale. Pred nedeljsko finalno tekmo so dekleta čas izkoristila za sproščujoče kopanje v Vrbskem jezeru.

Sledila je nedelja in veliki finale, nasprotnice Američanke, a naša dekleta so bila odločena, da osvojijo zlato medaljo. Po izenačenem začetku so naša dekleta pozneje prevzemala pobudo in ob bučni podpori navijačev, ki so jih prišli spodbujati iz Slovenije, v velikem slogu zmagale. Sledilo je veliko slavlje in podelitev zlate medalje ter pokala na velikem stadionu v Celovcu.

Prav vsa dekleta, ki so zastopale Domžale, si zaslužijo pohvalo za prikazane igre in velik mednarodni uspeh, odlično pa sta se odrezala tudi trenerja Franci in Luka, ki sta poskrbela za dekleta in jih odlično vodila na tekmah.

Mi smo ves čas aktivni #EnaEkipa-EnoSrce#! <http://zkdomzale.si>

ŽKK DOMŽALE

NAGRADNA KRIŽANKA

AVTOR: GREGA RIHTAR	ŽIVČNI PRETRES	POKOJNI AVSTRJSKI PEVEC JÜRGENS	MISELNOST	ZADRŽNA ORGANIZACIJA RAZLIČNIH TIPOV V CARSKI RUSLI	ZAČETEK PRVEGA GESLA	KRALJEVIČ IZ MAHABHARATE	FILMSKA SRHLJIVKA	VOJAŠKA ENOTA, VEČJA OD BATAJONA	NEKDANJI FINSKI ATLETSKI TEKAČ NURMI	RAZMERJE	MAŠČOBNO TKIVO PRI GOVEDU	KOOR JE NAKLONJEN VSEMU TUJEMU	FRANCOŠKA FILMSKA IGRALKA COTILLARD (ŽIVLJENJE V ROŽNATEM)	KONEC PRVEGA GESLA	POPULARNA ANGLEŠKA PEVKA	NEKDANJI JAPONSKI DROBIZ	ZIMSKI POJAV NA DREVJU, IVJE	KOVINSKA SPONA	STARA JAPONSKA PRESTOLNICA	
NAREČNI IZRAZ ZA GOZD				STAR SLOVAN				KOOR RAHLJA ZEMLJO Z BRANO					EDINA HČI							
VZVIŠEN PROSTOR V GLEDALIŠČU				DRŽAVA V MALIH ANTILH KAHNINA LIPARIT									GOSPOD V ŠPANSKEM OKOLJU RUSJANOVO LETALO							
NADZOROVANJE, PREGLEDOVANJE																				
MAJHNEMU MOŠKEMU PODOBNO PRAVLJIČNO BITJE SPAČENEGA, NENARAVNEGA VIDEZA		ALKALOID V ČAJU																		
DISCIPLINA ALPSKEGA SMUČANJA		PEGA, MAROGA																		
POLSTENI POPOTNI KLOBUK PRI STARIH GRKIH				PRAVOSLAVNI SAMOSTAN UPOR, ODPOR																
DOMOVINA ASIRCEV																				
CEVKA ZA UVAJANJE V TELESNO VOTLINO, V IZVODILO, V ORGAN																				
MODERNO CESTNO VOZILO		PREBIVALKA AVSTRILJE																		
NEKDANJI ITALJANSKI NOGOMETAS (GANLUCA)		ERIKA VOJK IGRALEC NA VIOLINO																		
SLAVKO OSTERC																				
POD V SOBI																				
ODŽAGAN KOS DEBLA																				
ŽENSKA, KI SI PRIZADEVA ZA KAJ																				
JULIO IGLESIAS																				
MAJHNA RUMENKASTA BENIGNA TVORBA																				
MESTO V SREDNJI ITALIJI																				
NARAVNA OSVEŽUJOČA ZDRAVILNA PJIČA RADENSKE IZ RADENCEV																				
LETOVIŠČE PRI OPATLI																				
RASTLINA Z GROZDI																				
RASTO OVIN																				
SREBRN STAROGRŠKI NOVEC, OBOL																				
HALJA MUSLI-MANK																				
RAZPRŠILEC, PRŠILNIK																				
SREDSTVO ZA UMIVANJE IN PRANJE																				
FRANCOŠKI PISATELJ (ROGER)																				
PRIPADNIK HINDUJSKE LOČINE GOLIH ASKETOV																				

NAGRADNA KRIŽANKA 7 Kulturni dom Franca Bernika, p. p. 2 1230 Domžale

Nagrajuje Kulturni dom Franca Bernika Domžale

Nagrade: Trikrat po dve vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2018/2019

Pravilne odgovore nam lahko pošljete do ponedeljka, 20. 8. 2018 na naslov: Uredništvo Slamnika, Ljubljanska 61, 1230 Domžale

NAGRADNA KRIŽANKA 6

Rešitev križanke je: POLETNI FILMI V ČEŠMINOVEM PARKU

Nagrajenci za pravilno rešitev prejmejo po dve vstopnici za ogled filma v sezoni 2018/2019 v Kulturnem domu Franca Bernika, ki nagrade tudi podarja. Prejemejo jih:

Primož Ban iz Doba
Daša Ložar iz Domžal
Anton Cerar iz Domžal

POMOČ: ARTABA-perzijska prostorninska mera za tekočine, JOB-priložnostno delo, KAIROS-bog pravega trenutka, KSANTOM-majhna rumenkasta benigna tvorba, MAU-pasma mačke iz Kaira, NAGA-pripadnik hindujske ločine golih asketov

